

h43.

სიგედი

სიგედი
სიგედი-ის სპ. სემინარიუმის
ტფილისი

№ 3⁼
(5)

1 9 2 8
მ ა რ ტ ი

შ ი ნ ა ა რ ს ი

1.

1. შეეძგეს წლის მიჯნაზე.
2. ორი თარიღი ს. თ—ია.
3. მარტის 18—რემედასის დღეა ა. გ.
4. რემედასის 5 წლის თავი და აღმზრდელობითი მუშაობის ამოცანები. პ. აფხაძე
5. მე მაშინ თუთხმეტი წლისა ვიყავი. იპოლიტ ნოელი.

2.

1. პარიზის კომუნა (ლექსი). თ. მდივანი.
2. პარიზის კომუნარები (ლექსი). ს. ობრადოვიჩი.
3. მსხვერპლი (მოთხრობა): ი. შ—ლი.
4. ქარი იან-ცზის მხრიდან. (მოთხრობა). ი. ოკუნევი.

3.

1. წერილები. (ინტერნაციონალური წითელი დახმარების კომიტეტი—რემედასის სრულიად საქართველოს ც. კ.)
ა) ცოტა რამ პარიზის განყოფილების მუშაობის შესახებ.
2. რემედასის უცხოეთის სექციებისა და მოძმე ორგანიზაციების მოღვაწეობა.
3. რემედასის მიმოხილვა.

4

1. რემედასის სამაზრო კონფერენცია. ივ. დავითიანი.
2. ნაყოფიერად ემუშაობთ. პოლიკარპე ოჩიგავა.
3. როგორ ჩავატარეთ რემედასის კვირეული. გუგუჩია.
4. რემედასის საღამო „ზარია ვოსტოკა“-ს სტამბაში. ნ. ას-ალი.
5. უნდა გამოცოცხლდეს. ალ. მირცხულავა.
6. დაეარსეთ რემედასის ორგანიზაცია. ბოგირისპირელი.
7. ქ. სამტრედია.
ა) მისაბაძი მაგალითი. რაიკოში.
8. კარგი შედეგი მოგვცა. რევ—ერი.
9. დაეარსეთ რემედასის უჯრედი. აკაკი კობეშავიძე.
10. უყურადღებო წევრები. უკანდური.

გამოწვევა.

ქალაქი დამზადებულია ენგურის (სვანეთის) სოფიდან.

წილიწადი მეოთხე

№ 3(5)

1928

რეგულაციები

რეგულაციების საპარტოვო სახელმწიფო კომისიის
უმაღლესი ორგანორედაქციის მისამართი:
ტფილისი, ლენინის ქ.,
№ 29, II რე სართ.

ტელ. 9-78

მედიკალური ფლის მიჯნაზე

დღეს საბჭოთა კავშირის მიწა-წყალზე რეგულაციის ყველა ორგანიზაციები და უჯრედები—კრებებზე, საღამოებზე და მიტინგებზე მოიგონებენ პარიზის კომუნის ბარიკადებზე გამართულ დაღუპულ ამხანაგებს. ჩვენ ამავე დროს ვალდებული ვართ იმედით ავსილი ხმები მივაწვდინოთ პარიზის კომუნის ბრწყინვალე იდეებისათვის მებრძოლ ამხანაგებს, რომლებსაც დღეს წართმეული აქვთ აქტუარი ბრძოლის საშუალება და იტანჯებიან ბურჟუაზიის ნესტიან საპატიმროთა დილეგებში. ჩვენი ორგანიზაციის ისტორიაში ამ დღეს უაღრესად დიდი მნიშვნელობა აქვს. ჩვენ ხუთი წლის თავზე, განვლილი მანძილის გადასინჯვისა და მიღწევა-ნაკლის შეფასების დროს გვართებს უფრო მეტად პასუხისმგებლობით გადავხედოთ მომავალ პერსპექტივებს, რათა ახალი ბრძოლებისათვის მჭიდროდ შევაკავშიროთ მშრომელთა უთვალავი მილიონები.

უდიდესი მნიშვნელობა აქვს იმ ამოცანებს, რომლებიც დღეს დასმულია რეგულაციის წინაშე. კაპიტალისტურ ქვეყნებში კლასიური ბრძოლის გამწვავება, მშრომელთა ელემენტარული უფლებების წინააღმდეგ ბურჟუაზიის მიერ ომის წარმოება, რევოლუციონერ მოძრაობათა მხეცურად განადგურება, თეთრი ტერორი, მისი ყოველდღიური შავრაზმული გამოსვლები რევოლუციონერ მუშათა კლასის წინააღმდეგ—ყველაფერი ეს მოუწოდებს რეგულაციას, გახდეს ის ღირსეული მატარებელი იმ ამოცანებისა და იდეებისა, რომელიც მას დააკისრა ისტორიის აუცილებლობამ. კლასიური ბრძოლის ქარიშხლიან დღეებში, როცა ყოველის მხრიდან გაისპის მომკვდინებელი ღრიალი განწირულთა, რეგულაციის ხმა უფრო ძლიერად უნდა სქეკდეს. რეგულაცია ერთხელ კიდევ უნდა მოაწოდოს მთელი ქვეყნის მშრომელთ, რათა ამ უკანასკნელებმა ერთი-ორად გააძლიერონ მუშათა კლასისა და გლეხკაცობის ინტერნაციონალური აღზრდა, აქტიური პროტესტების გამოქვეყნება გაბატონებულ მმართველ კლასების ვერაგული თავდასხმების ასალაგმავად.

დღეს, ისე როგორც არასოდეს გაღრმავებული უნდა იქნეს ჩვენი ნაყოფიერი მუშაობა. უნდა ვეცადოთ რაც შეიძლება მეტი აქტიური წევრები შემოვიკრიბოთ ჩვენი ორგანიზაციის გარშემო. არ უნდა დავივიწყოთ ერთი მეტად თვალსაჩინო ნაკლი ჩვენი ორგანიზაციული მუშაობისა,—ეს არის მშრომელ ქალთა და ახალგაზრდობის სიმცირე ჩვენს ორგანიზაციებში, ეს ერთხელ და სამუდამად

მოდ უნდა იქნეს გამოსწორებული. არ არის ამა თუ იმ საპატიო საქმე, ვინც დახმარების აღმოჩენა კაპიტალისტურ ციხეებში მოქცეული ამხანაგებისადმი. ეს იდეა ფართოდ უნდა იქნეს გავრცელებული მშრომელ გლეხკაცობასა, ქალთა და ახალგაზრდობას შორის. ბოლო უნდა მოელოს რეგულაციის „მკვდარი სულების“ ხეტილს, მისი რიგები ზედმეტი ელემენტებისაგან უნდა გაიწმინდოს და ექვსი წლის მიჯნაზე ჩვენ უნდა შევსახოთ მსოფლიო მტაცებელთა ხროვას, რომ საბჭოთა კავშირში ქუდზე კაცი მზად არის პატიმართა დასახმარებლად.

აქ წარმოდგენილი გზები, აღიარებულია 1926 წ. აპრილში მოწვეული საერთაშორისო კონფერენციის დადგენილებებში, მაგრამ მათი ხორცშესხმა ჯერ კიდევ დღის წესრიგში სდგას.

რეგულაციის რიგების რიცხოვნობად გადიდებამან ერთად არ უნდა დავივიწყოთ წევრთა ინტერნაციონალური აღზრდაც, რაც უმთავრესი პირობაა ჩვენ ბრწყინვალე გამარჯვებისა. ყველასათვის აშკარა და ნათელია, რომ რეგულაცია საქველმოქმედო ორგანიზაცია არ არის, ჩვენ მართო ადამიანთა უბრალო სიბრაღული როდი გვაიმოქმედებს. სრულიადაც არა,—რევოლუციისათვის მებრძოლთა დახმარებით ჩვენ ვასრულებთ კლასიური მოვალეობას, სისრულეში მოგვყავს პროლეტარული ერთსულოვნების იდეა ჩვენს უცხოელ ამხანაგებთან, ჩვენ ამ დახმარებით ვუნახავთ მომავალ ბრძოლებს ცოცხალ ძალას, რომელთაც ევალებათ გადამჭრელი ხმის აოღნება მომავალ მკაცრ ბრძოლების დასაგვირგვინებლად, კაპიტალსა და შრომას შორის გამაფრებულ ბრძოლებას საზღვრის დასადებად. ამიტომ საჭიროა დაისვას საკითხი კაპიტალთან მებრძოლ ამხანაგების დასახმარებლად ფონდის შექმნის შესახებ.

რეგულაციის არსებობის ხუთი წლის თავზე თვალნათლივ გადაშინჯული უნდა იქნეს ჩვენს მიერ გამოვლილი გზა, ჩვენი მიღწევები ნაკლები და ამავე დროს უნდა გავითვალისწინოთ ჩვენი მომავალი პერსპექტივები. დღე, რეგულაციის ხუთი წლის თავზე ყველა რეგულაციელი ჩაუფიქრდეს იმ მეტად მძიმე ამოცანებს, რომელიც მას აქვს დაკისრებული ისტორიული აუცილებლობით. რეგულაციის ყველა მეგობრები ვალდებული არიან დაისახონ მომავალი სამოქმედო გეგმები.

ჩვენ არ ვშალავთ იმ დიდ სიძნელებებს, რომლებიც თან ახლავს რეგულაციის მოღვაწეობას. საერთაშორისო

ბურჟუაზია ნათლად ჰხედავს რემედასის ორგანიზაციის მნიშვნელობას რევოლუციურ მოძრაობის ისტორიაში. რემედასის ორგანიზაციების დევნა და მისი ხელმძღვანელთა აწიოკება ყოველდღიურ მოვლენად არის გადაქცეული. მაგრამ, ჩვენ იმიტომ ვართ ძლიერნი, რომ არავითარ სიძნელისა და საფრთხის წინაშე არ ვიხევით.

მიუხედავად ბურჟუაზიის ძალადობისა, პოლიციის აგენტების თავდასხმებისა და ათასგვარი დაბრკოლებათა ჩვენი ორგანიზაციის მოღვაწეობა გაცხოველებულის ტემპით უნდა მიმდინარეობდეს მთელ რიგ ბურჟუაზიულ ქვეყნებში. ჩვენი რიგებისაკენ უნდა დაიძრას მშრომელთა მილიონები, რომლებიც იმყოფებიან თეთრი ტერორისა და ჯაშუშთა ბანდების შიშის ქვეშ.

ხუთი წლის განმავლობაში რემედასს აქვს უდიდესი მიღწევები. რემედასმა სიკვდილსა და განადგურებას გადაარჩინა საერთაშორისო ოქტომბრისათვის მებრძოლთა არა ერთი და ორი ასეული ათასი გმირები, მხოლოდ რემედასის ორგანიზაციამ შესძლო საერთაშორისო მუშათა კლასის ერთსულოვნების ღოზუნგების ქვეშ დაერაზმა თავისუფლებისათვის მებრძოლი მასები. რემედასი დღიდან თავისი არსებობისა საკმაოდ ძლიერი მასიური ორგანიზაცია გახდა საბჭოთა კავშირში, მაგრამ ყველაფერი ის რაც დღემდის გაკეთდა მაოლოდ წვითაა ზღვაში, ჩვენმა ნაწილობრივმა მიღწევებმა არ უნდა მოადუნოს მომავლისათვის ბრძოლის წყურვილი და ჩვენ მეორე 5 წლის განმავლობა უნდა გავაასტყოთ ჩვენი მოღვაწეობა.

რემედასის რიგებიდან ჩამოშორებული უნდა იქნენ ყველა პასიური და უმოქმედო ელემენტები, რემედასი

ერთხელ და სამუდამოდ უნდა გაიწმინდოს არა აქტიური ამხანაგებისაგან, რომლებსაც ზიანის მეტი არაფერი მოაქვთ საერთო საქმისათვის. რემედასმა თავის არსებობის 5 წლის თავზე უნდა გამოამჟღავნოს, ის ფაქტი, რომ ის მზად არის ყოველმხრივი დახმარება აღმოუჩინოს საერთაშორისო რევოლუციისათვის მებრძოლ ამხანაგებს. — დღეს ჩვენ უნდა შევსძახოთ კაპიტალისტურ სამყაროს, რომ რემედასი აძლიერებს საერთაშორისო ოქტომბრის წითელ ზურგს.

ჩვენ მოუწოდებთ, ჩვენი ქვეყნის სხვადასხვა კუთხეებში მომუშავე აქტიურ რემედასელებს მზად იყვნენ რემედასის სადარაჯოზე, ჯერ კიდევ არ დაწყებულა ძლიერი და გადამწყვეტი ბრძოლა საერთაშორისო კაპიტალთან. რემედასი ვალდებულია მომავალ ბრძოლებისათვის შეინარჩუნოს ცოცხალი ძალები, ჩვენმა ორგანიზაციამ პირნათლად უნდა შესძლოს ამ დიდი ამოცანების განხორციელება. მაოლოდ აქტიურ ამხანაგების მოღვაწეობით, მხოლოდ მასების ინიციატივით შესაძლო არის ხორცი შევასხათ რემედასის ისტორიულ მიზნებს.

ჩვენ გვჯერა, რომ ჩვენი ქვეყნის თავისუფალი მუშათა კლასი და გლეხობა ღირსეულად შეასრულებს მასზე დაკისრებულ მოვალეობას. პირველ ხუთი წლის განმავლობაში მიღებული მაგალითები და გამოცდილებანი თავდები უნდა იქნეს მომავალი გამარჯვებებისა.

გაუმარჯოს რევოლუციისათვის მებრძოლთა დამხმარე საერთაშორისო ორგანიზაციას — რემედასს.

გაუმარჯოს მსოფლიო ოქტომბრის წითელ ზურგს!

მ რ ი თ ა რ ი ლ ი

(18 მარტი 1871—18 მარტი 1928 წ.)

„დაღუპულთ ძეგლებზე აღზდება ხალხი“.
(რევოლუტ. სიმღერა)

სამოც წელზე მეტმა განვლო მას შემდეგ, რაც სოციალიზმის მამოძრავებელმა, მარქსმა და ენგელსმა. აუწყეს ქვეყანას, რომ კომუნიზმის წითელი აჩრდილი დაპყრობავს ბურჟუაზიულ ევროპის თავზე.

შემდეგ ეს აჩრდილი სინამდვილეში მოველინა ქვეყანას, რომელმაც თავის განსახიერება ჰპოვა 1871 წლის 18 მარტს მოხდარ რევოლუციაში და პარიზის კომუნის დაარსებაში. ამ წითელი აჩრდილის მიერ სინამდვილის ხორცის შესხამა შიშის ზარი დასცა ევროპის ბურჟუაზიას და მის მთავრობებს.

პარიზის კომუნის წინააღმდეგ დაირაზმენ და ამხედრდენ ევროპის ბურჟუაზიის ძრიელი შეიარაღებული ძალები და სისხლის მოწვეში ჩაახრჩეს ის სამი თვის არსებობი შემდეგ.

კომუნისტური რევოლუციის სინამდვილე ისევ აჩრდილათ იქცა და ოთხნახევარი ათეული წლების განმავლობაში თავს დასტრიალებდა ევროპას.

მხოლოდ 1917 წლის ოქტომბერში საშვალემა მიეცა მას ძირს დაშვებულიყო და რუსეთის იმპერიის უზარ-

მახარ სივრცეზე მტკიცეთ მოეკიდებია ფეხი, — პარიზის კომუნის გამოცდილებით აღჭურვილს.

როგორც მაშინ, ისე ეხლაც მისმა მოვლინებამ სინამდვილეში შიშის ზარი დასცა ბურჟუაზიას და მის მთავრობებს.

როგორც მაშინ, ისე ეხლაც დაირაზმენ ძლიერი შეიარაღებული ძალები საბჭოთა ხელისუფლების აღსაგველათ პირისაგან მიწისა, მაგრამ მსტყუვდენ ანგარიშში.

საბჭოთა წესწყობილების მამოძრავებელი ძალა, — პროლეტარიატი და გლეხკაცობა, — უფრო შეგნებული, შეკავშირებული და გამოცდილებით შეიარაღებული გამოდგენ, ვიდრე პარიზის კომუნარები იყვნენ.

დედამიწის ერთ მეექვსედ ნაწილზე გამარჯვება ხორცშესხმულ წითელ აჩრდილს ხვდა. მაგრამ ის არ კმაყოფილდება დედამიწის, თუმცა ვრცელით, მაგრამ მაინც ნაწილით.

თუ პარიზის კომუნარების საგმირო მაგალითებით ისარგებლეს აღმოსავლეთ ევროპის, — რუსეთის იმპერიის დამონებელმა მუშებმა და გლეხებმა, მით უფრო ამ მაგა-

ლითს უნდა მიბაძონ თვით საფრანგეთის მუშებმა და გლეხებმა, მახლობელ ბურჟუაზიულ სახელმწიფოების მუშებთან და გლეხებთან ერთად.

ეს შესაძლებელი და მოსალოდნელია და სწორედ ამიტომაც არის, რომ ამ ქვეყნების ბურჟუაზია და მათი მთავრობები უსასტიკეს ბრძოლას აწარმოებენ რევოლუციის აჩრდილის ყოველ გამოჩენასთან თავიანთ ქვეყნებში, — იწინებენ ის გაფიცვები, თუ სხვა რაიმე სახით მუშების და გლეხების განძათავისუფლებელი მოძრაობა.

აურაცხელია ის მსხვერპლი, რომელიც შეეწირა მუშების და გლეხების განთავისუფლებას სხვა და სხვა ბურჟუაზიულ ქვეყნებში.

მრავალი მებრძოლი რევოლუციონერები არიან გამომწყვდეული დღეს მტარვალების ციხეებში.

მრავალი ოჯახებია დაობლებული და მარჩენალს მოკლებული, რომლებსაც ესაჭიროებათ დახმარება, — როგორც მორალური, ისე მატერიალური.

პარიზის კომუნარების ხსოვნა გვაგალებს ჩვენ, გამარჯვებულ მათ მემკვიდრეებს, რათა ხელი გაუწოდოთ

დამარცხებულთ და გავამხნეოთ ისინი მომავალ ბრძოლებისათვის.

თუ რომ დროებით დამარცხებული მებრძოლები პარიზის კომუნარების საგმ-რო საქმეების მოგონებით იმანებენ გულს, — დაე ჩვენი ნამდვილი დახმარება თავმდეები იყოს მათთვის მომავალი აუცილებელი და მახლობელი გამარჯვებისა.

დღეს, 18 მარტს ჩვენ საბჭოთა ქვეყნების თავისუფალი მუშები და გლეხები ვიგონებთ 1871 წლის 18 მარტის პარიზის კომუნარების საგმ-რო საქმეებს და პატივს ვსცემთ მაშინდელ ბრძოლაში დაღუპულთა ხსოვნას.

მაგრამ იმავე დროს უნდა გვახსოვდეს დღევანდელი მებრძოლები, რომლებიც დროებით მოკლებული არიან ბრძოლის საშუალებას და იმყოფებიან ტყვეობაში მტარვალების ციხე-საკნებში.

მათ უნდა გაუწოდოთ ძმური დახმარების ხელი და მივაწვდინოთ გამამხნეებელი ხმა.

ს. თ-ია.

მარტის 18 — ჩემედასის დღეა

ის განვლილი დრო, რომელიც ჩვენ გვაშორებს პარიზის კომუნის ბრწყინვალე დღეებისაგან სრულიად არ ამსუბუქებს მის მნიშვნელობას. კომუნის გამარჯვების განთიადის წინაშე სდგანან მთელი რიგი ევროპიული სამრევლო ცენტრები, სადაც ძლიერია მუშათა კლასის რევოლუციონური მოძრაობა. პარიზის კომუნარების თავგანწირულმა ბრძოლამ წარუშლელა კვალი დასტოვა საერთაშორისო მუშათა კლასის გამანთავისუფლებელი მოძრაობის ისტორიაში.

1871 წ. კომუნის მნიშვნელობა განუზომელია, მაშინდელი გაკვეთილები გათვალისწინებული აქვს საერთაშორისო მებრძოლ მუშათა კლასს, ამრიგად კომუნის აჩრდილი გახდა გზის მანათობელი ვარსკვლავი მუშათა კლასისათვის. მისი მნიშვნელობა უწინარეს ყოვლისა განიზომება მით, რომ 1871 წ. პარიზის კომუნარები იბრძოდნენ არა ვიწრო ნაციონალურ ამოცანების განსახორციელებლად, არამედ მათ მიზნად ჰქონდა საერთაშორისო მებრძოლ პროლეტარიატის განთავისუფლება კაპიტალიზმის მძიმე ექსპლოატაციისაგან; უწინარეს ყოვლისა ეს გარემოება ახასიათებს კომუნას. სწორედ ამ მოსაზრებით აიხსნება, ის გარემოება, რომ კომუნის დღეს ასე აღტაცებით ხვდება და სიყვარულით ზეიმობს მას მთელი ქვეყნის პროლეტარიატი. ვ. ლენინი, რომელმაც ბევრი ფურცლები შესწირა კომუნის დახასიათებას სწერდა: „რაც უნდა დიდი იყოს კომუნის მსხვერპლი, მას მაინც გამოისყიდეს მისი უდიდესი მნიშვნელობა საერთაშორისო პროლეტარულ ბრძოლებისათვის“.

კომუნის ქემარიტ გზას გაჰყვა საერთაშორისო პროლეტარიატი, მის მიერ გადმოსროლილ ლოზუნგებს ხორცს ასხამა საბჭოთა დიდი კავშირი, — რომელიც წარმოადგენ საერთაშორისო სოციალური რევოლუციის მტკიცე დასაყრდენ საფუძველს. იმ იდეალების განსახორ-

ცილებლად, რომლისთვისაც სისხლს ღვრიდენ 1871 წ. მარტში პარიზის კომუნას გმარები — პარიზელი მუშები, დღეს დედამაწას ყველა კუთხეში სწარმოებს შეთრიგბელი და გააფთრებული ბრძოლა ბურჟუაზიასა და პროლეტარიატს შორის.

ყოველგვარი დახმარება პარიზის კომუნის დიადი იდეალებისათვის მებრძოლ ამხანაგებსადმი არის უდიდესი პატივისცემა, ხელთუქმნელი ძეგლი, სიყვარულით მიტანილი თაიგული პარიზის კომუნისთვის დაღუპულთა ობოლ საფლავზე. ამიტომ, ჩემედასი, როგორც კომუნის იდეებისათვის მებრძოლთა დამხმარე ერთადერთი ორგანიზაცია ბევრით, ძალიან ბევრით არის დაკავშირებული პარიზის კომუნის დღებთან. ჩემედასი მიზნად ისახავს ცოცხალ, მეომარ ძალების შენახვას მომავალ მკაცრ ბრძოლებისათვის.

უწინარეს ყოვლისა აქ საჭიროა უპასუხოდ იმ კითხვას, თუ რატომ აირჩია ჩემედასმა თავისი დღეთ — პარიზის კომუნის დღე.

კომუნის დამარცხების ერთ-ერთ მთავარ მიზეზად

ამხ. შამშე ლეუვა

სრულიად საქართველოს რემედასის მეორე ყრილობის მიერ, არჩეულია რემედასის ს. ც. კ. თავმჯდომარედ.

შეიძლება დავასაბუთოთ ის, რომ მას არ ჰქონდა საერთაშორისო ხასიათი მთელი ქვეყნის პროლეტარიატის წინაშე, ამავე დროს აკლდა მთავარი რამ, რასაც წარმოადგენს საერთაშორისო ერთსულოვნების გამომვლავლება, დახმარების გარეშე დარჩენა და რაც მთავარია მას არ გამოუწვევია საერთაშორისო პროლეტარიატის რიგებში დახმარების გრძნობის გამოვლენება. საერთაშორისო მუშათა კლასის ჩამოყალიბების ფაქტი, რაღაც შეადიოდნე წელს ითვლიდა მხოლოდ, თუ ჩვენ მას თარიღად დაუდებთ 1-ლ ინტერნაციონალის წარმოშობის თარიღს, რო-

ამბ. ვანო ხუტურა

რემედასის საგ. ე. კ. თავმჯდომარის მოადგილე

მელსაც ხელმძღვანელობდა კარლ მარქსი. უნდა აღინიშნოს ის ფაქტი, რომ ის იმ ხანებში ძალზე სუსტად იყო ჩამოყალიბებული, ასე რომ მას არ შეეძლო რაიმე რეალური დახმარება აღმოეჩინა კომუნისტებისათვის.

რემედასი კი ჰქონდა წარმოდგენა საერთაშორისო მუშათა პროლეტარიატის ერთსულოვნების იდეის განსაზღვრებას, გამანათესოფლებელ მოძრაობის მსხვერპლთა დახმარების ნიადაგზე, რემედასის აზრი გამოიხატება, სწორედ იმ იდეების განხორციელებაში, რომელსაც ადგილი ჰქონდა 1871 წ. საერთაშორისო პროლეტარიატის რიგებში და რომელიც იყო ერთ-ერთი მთავარი პირობა პარიზის კომუნის დამარცხებისა. ეს მომენტი, თავისთავად აშკარად ხდის იმ გარემოებას, თუ რატომ აირჩია თავის დღეთ რემედასმა მარტის 18.

პარიზის კომუნის დამარცხების შემდეგ ბურჟუაზია სისხლით ძღვებოდა, მან საშინლად იძია მუშის დამარცხებულ მუშათა კლასზე. ათეულ და ასეულ ათასმა, პარიზის პროლეტარიატის საუკეთესო წარმომადგენლებმა მსხვერპლად მიიტანეს თავისი სიცოცხლე კომუნის სადარაჯოზე.

მაგრამ პარიზის კომუნის იდეის განხორციელებისათვის ბრძოლა, რომელიც დღეს იპყრობს მთელი ქვეყნის ყურადღებას, და როგორც დღეს თ. ვგანწირვით აწარმოებს საერთაშორისო მუშათა კლასი—პროლეტარიატი და ულარიბესი რევოლუციონერი გლეხაკობა ითხოვს ახალ-ახალ მსხვერპლს. უკანასკნელ წლების განმავლობაში საერთაშორისო თეთრი ტერორისა და კლასიური იუსტიციის მიერ წარმოებულ საშინელებებთან შედარებით ძლიერ მკრალად მოსჩანს პარიზის 1871 წ. მარტის დღეების ამბები. თანამედროვე ხორტები, პილსუდსკები, ჩან-კაი-შები, მუსოლინები და ცანკოვები ძლიერ აკარბებენ თავიანთ წინამორბედთ - 1871 წ. პარიზის კომუნის სისხლიან ჯალათებს-ტიერს, კავენანკოვსა და მაკ-მაგონოვს.

რემედასი ბრძოლას აწარმოებს თეთრ ტერორის იმ სისტემასთან, რომელიც არის უკანასკნელი საშვალება ბურჟუაზიისათვის, რათა თავი დააღწიოს კარზე მომდგარ რევოლუციონერ მოძრაობას, რომელიც ეპუქრება საბოლოო განადგურებით.

რემედასი ძმური დახმარების ხელს უწყდის მთელი ქვეყნის მებრძოლ მუშათა კლასს, რომელიც გმინავს კაპიტალის მძიმე ექსპლოატაციის ქვეშ და, რომელსაც საპატიმროს ბნელ ჯურღმულებში ალპობს გამხეცებული კლასიერი იუსტიცია და პოლიციის ვიგინდარები. აქედან ნათელია ის გარემოება, თუ რა აკავშირებს რემედასს პარიზის კომუნის დღესთან.

ნათქვამიდან ცხადია თუ რა დიდი კავშირი აქვს რემედასს პარიზის კომუნის ბრწყინვალე დღეების მოგონებასთან.

ამრიგად რემედასი არის საერთაშორისო რევოლუციის ძლიერი წითელი ზურგი, რომლის დასაწყისი იყო თვით 1871 წ. პარიზის კომუნა.

რემედასი არის ერთად-ერთი ორგანიზაცია, რომელიც პრაქტიკულად ანხორციელებს ინტერნაციონალიზმის დიად იდეებს, რომლის უქონლობამ 1871 წ. დაღუპვამდე მიიყვანა პარიზის კომუნარების მიერ დაწყებული გმირული ბრძოლა.

რემედასი თავგანწირვით ებრძვის თეთრ ტერორის სისტემას, რომელიც პირველად 1871 წ. გამოიყენა ბურჟუაზულმა ვერსალმა პარიზის პროლეტარიატის გასანადგურებლად.

ასეთი არის კავშირი რომელიც არსებობს პარიზის კომუნასა და რემედასს შორის, ამიტომაც არის 18 მარტი—პარიზის კომუნის დღე, ამიერიდან რემედასის დღეთ გამოცხადებული.

რეგულაციის 5 წლისთავი და ალგორითმითი გეგმვის ამოცანები

რეგულიაციონურ განწყობილების ზრდა, რომელსაც ადგილი აქვს უკანასკნელ დროს საერთაშორისო მუშათა მოძრაობაში, რეგულაციის ორგანიზაციებს ავალებს განსაკუთრებით ეხლა, კაპიტალიზმის ენერგია დასახულ ამოცანების შესასრულებლად.

ის საერთაშორისო ხასიათის რეგულიაციონური მოვლენები, რომელსაც ადგილი ჰქონდა უკანასკნელი ორი წლის განმავლობაში, — რეგულიაციონური ბრძოლის ასპარეზზე, რეგულაციის ორგანიზაციებს განსაკუთრებულ მოვალეობას აკისრებს. ინგლისის მემლაროეთა გაფიცვა, ვენის მუშათა მოძრაობა, ჩინეთის რეგულიაცია და თითო-ორი რეგულიაციონური აფეთქებანი ბურჟუაზიულ სახელმწიფოებში, საერთაშორისო იმპერიალიზმის შეიარაღება საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ, საბჭოთა კავშირის შინაური და გარეშე კონტრრეგულიაციონური ნაძირალების ფაქტორი და ცდა საბჭოთა კავშირის სოციალისტური აღმშენებლობისათვის ხელის შესაშლელად, (დონბასის კონტრრეგულიაციონერთა შეთქმულება და სხვ.) ყველა ეს ფაქტორი აშკარად ლაპარაკობს იმის შესახებ, რომ თუ ერთი მხრით საერთაშორისო მუშათა მოძრაობა თან და თან ძლიერდება საერთაშორისო რეგულიაციის საკითხი მუშათა მოძრაობის დღის წესრიგში ისმება, მეორე მხრით საერთაშორისო იმპერიალიზმი, შეიარაღებული ბურჟუაზია ძალას იკრებს და პირისხლიანი, მღვრიე თვალებით ემზადება სოციალიზმთან სამკედრო - სასიცოცხლოდ შეხმისათვის. ეს ბრძოლა უსათუოდ იქნება, ამ ბრძოლას პროლეტარიატი ვერ აიცილებს, რადგანაც აშკარაა, რომ სიკვდილს არ მიიღებს მომავლადი ბურჟუაზია უკანასკნელი გაბრძოლების გარეშე.

იმ დროს, როდესაც ბურჟუაზია ემყარება ერთი მხრით თავის საკუთარ მატერიალურ დოვლათს და ფინანსიურ გავლენას, ხოლო მეორეს მხრით სოციალ-გამყიდველთა საერთაშორისო რეგულიაციის შტრეიკებზე მენშევიკთა და სხვა მემარჯვენე პარტიების ყოვლად უსინდისო დამქაშობას, — პროლეტარიატს თავისი საკუთარი ძალებით ერთად ერთი სოციალისტური პარტიის, — კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელობით უხდება უდიდესი, კაცობრიობის ისტორიისათვის სრულიად უჩვეულო რეგულიაციონური ბრძოლების გადატანა. მაშინ, როდესაც ინგლისისა და სხვა ბურჟუაზიულ ქვეყნების შტრეიკებზე მუშათა კლასის სახელით ბურჟუაზიას ზურგს უმაგრებენ სხვადასხვა რეაქციონურ კანონების გამოცემაში — სამუშაო დროს გადიდების შესახებ, შრომის ხელფასის შემცირების შესახებ, გაფიცვებისა და შეიარაღებული გამოსვლების აკრძალვის შესახებ (ინგლისის მაგალითი), — პროლეტარიატის საუკეთესო წარმომადგენლებს, მუშათა კლასის საერთაშორისო იდეალებისათვის მებრძოლ ბურჟუაზიულ ქვეყნების ნესტიან ციხეებში და სარდაფებში უხდებათ არა ადამიანურ ტანჯვის გადატანა. ყოველდღე გაზეთები საესეა ცნობებით ბურჟუაზიული ჯალათების აუწყრელი მხეცობის შესახებ, თეთრი ტერორის მსხვერპლთა მიმართ. საკავშირო რეგულაციის ც. კ. ცნობით უკანასკნელი ორი წლის განმავლობაში (1925-1926 წ. თეთრი ტერორის მსხვერპლთა რიცხვი უდიდესი: დაპატიმრებული, რომ-

გორც ბურჟუაზიულ სახელმწიფოსთვის საშიშარი ელემენტები 303.624 კაცი, დაპირილები 92.810 და მოკლულები 86.591 კაცი. 12 603 პატიმარს 261 ჯერ გამოუცხადებია შიმშილობა და მოლიანად 107005 დღე გაუტარებიათ შიმშილობაში. ამ სურათს, რომ მივუმატოთ პატიმართა ოჯახების, — აუარებელი ქალებისა და ბავშვების მდგომარეობა, ცხადი გახდება, თუ რა საშინელებას წარმოადგენს რეგულიაციისთვის მებრძოლთა ხვედრი ბურჟუაზიულ ქვეყნებში.

ხედმიტი არ არის აქ მოვიგონოთ 1871 წლის 18 მარტი, რომლის შედეგად ბურჟუაზიამ ქვეყანას დაანახა, როგორ შეეცდებოდა ის გაუმასპინძლედს მუშური სახელმწიფოს დაარსების ყოველგვარ ცდას. პირველი პროლეტარული სახელმწიფო-პარიზის კომუნა, — პროლეტარიატის დიქტატურის პირველი მაგალითი, უმაღალითოდ იქნა სისხლში ჩაღრმობილი ბურჟუაზიის მაშინდელი ჯალათების ტერორისა და გალიფის მიერ. მაგრამ უმჯობესია ამის შესახებ ამ ბრძოლის უშუალო მონაწილე, პარიზის კომუნის ვეტერანი, ეხლა მეორე დიდი კომუნის-საბჭოთა კავშირის ცენტრში-წითელ მოსკოვში მყოფი იპოლიტე ნოელი ვალაპარაკოთ: „ვერსალები (საფრანგეთის ბურჟუაზია პ. ა.) ჯგუფებით აგროვებდნენ თავიანთ მსხვერპლთ, შემდეგ კი იწყებოდა:

— შენ მარჯვნივ, შენ მარცხნივ!

„მარჯვნივ“ ციხეს ნიშნავდა, „მარცხნივ“ კი დაუყოვნებლივ დახვრეტას. ამ დღეს (პარიზის კომუნის დამარცხების დღეს, მაისში. პ. ა.), სამი საათის განმავლობაში — ორიდან, საღამოს 5 საათამდე — 2000 კომუნარი იქნა დახვრეტილი. იმათ ხვედრს გაიზიარებდა თვით იპოლიტე ნოელიც, რომ — როგორც თვითონ ამბობს, — საღამოთი დახვრეტის შეჩერების ცნობას არ მიესწრო.

ასე გაუმასპინძლდა ბურჟუაზია მაშინ, პირველ მუშურ კომუნას, მაგრამ ჩვენი დროის ხორტები (ვენგრია) ნოსკეები (გერმანია), ჩანაკაი-შეები და სხვა ჯალათები არა ნაკლებ ერთგულებას იჩენენ იმპერიალიზმის მიმართ, ვიდრე 1871 წლის ტერორები და გალიფები იჩენდნენ.

მაგრამ თუ პარიზის კომუნის მებრძოლებს არც ერთი მხრიდან, — გარდა ჯალათების გარშემორტყმისა, — დახმარების არავითარი იმედი არ გააჩნდათ, — დღეს საერთაშორისო რეგულიაციის მებრძოლთა ზურგს უმაგრებს რეგულიაციონერთა ძლიერი, წითელი რაზმი — რეგულიაციის მებრძოლთა დამხმარე საზოგადოება — რეგულაცი.

დღეს პარიზის კომუნის მე-57-ე წლის თავზე, — როდესაც რეგულაციის ორგანიზაციის არსებობას უკვე 5 წელი შეუსრულდა და როდესაც საერთაშორისო იმპერიალიზმი ცდილობს სისხლში ჩაღრმოს მეორე უდიდესი კომუნა-საბჭოთა კავშირი, ხოლო მეორეს მხრით ცეცხლის ყუმბარებით უმასპინძლდება ყოველ რეგულიაციონერ აფეთქებას, — ამ დროს ყოველმა რეგულაციელმა უნდა სთქვას, რომ ის გაასკეცებულ ენერგიით იბრძოლებს საერთაშორისო რეგულიაციის მებრძოლთა დანაშაულისათვის.

თუ პარიზის კომუნის დამარცხების ერთ-ერთი მიზეზი იმაში მდგომარეობდა, რომ პარიზის პროლეტა-

რიატს არ ჰყავდა მომზადებული მოკავშირე, ინტერნაციონალიზმის იდეებით გამსჭვალული დამხმარე ძალა — დღეს, კომუნის დამარცხების დღიდან ნახევარ საუკუნეზე მეტი ხნის შემდეგ, ინტერნაციონალიზმის შეგნებით უნდა განიმსჭვალოს ყოველი მებრძოლი, რომელსაც საერთაშორისო რევოლუციის გამარჯვება აინტერესებს.

რემედისის ორგანიზაცია სწორედ აქეთკენ არის მოწოდებული.

მიუხედავად იმისა, რომ რემედისის ორგანიზაციას არა ერთი ათეული და ასეული მებრძოლის ოჯახი გადაურჩენია სიმშლით სიკვდილისაგან, მიუხედავად იმისა, რომ რემედისს არა ერთი მებრძოლი დაუხსნია სიკვდილის კლანჭებიდან, — ინტერნაციონალიზმის იდეებისთვის ბრძოლა, მუშათა და გლეხთა ფართე მასების ორგანიზაციული შეკავშირება ინტერნაციონალის იდეების ნიადაგზე-მოკლეთ რომ ესთქვათ. აღმზრდელობითი მუშაობა რემედისის რიგებში ჯერ კიდევ სუსტათ სწარმოებს.

ყველასათვის ცხადია, რომ რევოლუციის მებრძოლთა დახმარების საქმეში თვითეულ კაპიკს, რომელიც რემედისის ორგანიზაციის მიერ გროვდება უდიდესი მნიშვნელობა აქვს, მაგრამ მატერიალურ დახმარებასთან ერთად არა ნაკლები მნიშვნელობა აქვს მშრომელთა მომზადებას, მშრომელთა აღზრდას ინტერნაციონალიზმის იდეებზე განსაკუთრებით დღეს, საერთაშორისო რევოლუციონური ბრძოლების ეპოქაში. „კომუნის დროშა, საერთაშორისო რევოლუციის დროშა“ (პარიზის კომუნის მოწოდებიდან), ამიტომ რემედისის ორგანიზაციამ, რომელსაც პარიზის კომუნის დღე, თავის დღეთ აქვს გამოცხადებული, უნდა შესძლოს ამ დროშის ირგვლივ მშრომელთა შეგნების მტკიცედ დარაზმვა. სწორედ ამ მხრით უნდა გავაღრმავოთ ჩვენი მუშაობა.

რემედისის წინაშე გადაუდებელ ამოცანად სდგას რემედისის რიგებში მშრომელთა ახალი კადრების ჩაბმა. ჩვენი ქვეყნის გლეხობა, ქალები, ახალგაზრდობა, რომლებიც (დიდი ნაწილი) ჯერ კიდევ რემედისის რიგების გარეშე დგანან, უნდა დავრავლოთ რემედისის დროშის ქვეშ, ინტერნაციონალიზმის იდეების ირგვლივ.

ხოლო მეორე მხრივ, უნდა გაძლიერდეს მუშაობა ამ ახალი კადრების შორის. აღმზრდელობითი მუშაობის ის ფორმები, რომელსაც წარსულში მივმართავდით, უმთავრესად სააგიტაციო ხასიათის იყო. პირველ ხანებში ამ მსუბუქი ხასიათის ფორმებითაც ადვილად ვალწევდით მიზანს. რემედისის დღეები, რემედისის ცალკე კამპანიები, რომელიც სხვადასხვა რევოლუციონურ მოვლენებს ეხმარებოდა წარსულში, უდიდეს შედეგებს იძლეოდა მშრომელთა ინტერესის და ყურადღების გამხვილების მხრივ, საერთაშორისო მუშათა მოძრაობის ფაქტების მიმართ (როგორც საკოსა და ვანცეტის დახვრეტის საწინააღმდეგო კამპანია, უნგრეთის თეთრი ტერორის საწინააღმდეგო კამპანია და სხვ.); რატომ უნდა ეს ფორმები როგორც წარსულში, მომავალშიაც ისევე უნდა დარჩეს,

მაგრამ, ეხლა როდესაც რემედისის რიგებში რამოდენიმე ათასი მუშა და გლეხი ირიცხება, უნდა გავაძლიეროთ მუშაობა ამ მშრომელთა ინტერნაციონალურად მომზადებისათვის. თუ წარსულში როგორც ზევით არის აღნიშნული, სამიტინგო გამოსვლებით და ცალკე სააგიტაციო ფორმებით ვალწევდით ინტერესის გამახვილებას, — ეხლა უნდა მივმართოთ უფრო სისტემატიურ, უფრო გარმავეხულ და სერიოზულ მუშაობას, რაც უნდა გამოიხატოს უმთავრესად რემედისის კუთხეების გაძლიერებაში, საწრეო მუშაობის გაღმავებაში და გაზეთისა და წიგნის უფრო სისტემატიურად და წესიერად გამოყენებაში. მართალია, ძალიან ბევრი არა, მაგრამ ჩვენ გვაქვს რევოლუციონური ლიტერატურა ქართულ ენაზე, რომელიც უშუალოდ შეეხება რევოლუციონურ მოძრაობის საკითხებს და არკვევს რევოლუციონური მუშაობის პირობებს საზღვარგარე. სამწუხაროთ უნდა აღინიშნოს, რომ ეს ლიტერატურა ნაკლებათ არის გამოყენებული რემედისის უჯრედების მიერ. საქ. რემედისის ც. კ. გაუგზავნა ადგილებს სპეციალური ბროშურები ბურჟუაზიული ქვეყნების თეთრი ტერორის შესახებ, მაგრამ არც ეს ბროშურებია სათანადოთ გამოყენებული ადგილების მიერ. ეს გამოიწვევა რემედისის საქართველოს მეორე ყრილობაზე, სადაც ამხანაგები გადაქარბებულით აღნიშნავენ ლიტერატურის სიმცირეს. მართალია, ლიტერატურის სიმცირე არის, მაგრამ ჯერ რაცა გვაქვს, ის ლიტერატურაც არ არის გამოყენებული. ეს უსათუოდ ნაკლათ უნდა ჩაითვალოს, რაც შემდეგში უნდა გამოსწორდეს.

შემდეგ, განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მიექცეს მომავალში ისეთ სააგიტაციო საშუალებების გამოყენებას, როგორიც არის რადიო და კინო. რადიოს საშუალებით ჩვენ შეგვიძლია რემედისის იდეები მივაწვდინოთ ისეთ მივარდნილ კუთხეებში, სადაც სხვა გზით ძნელად მივაღწევთ. იმ ინტერესის დროს, რომლითაც გლეხობა რადიოს ეტანება, დიდ შედეგს მოგვცემს რადიოთი გადაცემული მოხსენებები და სხვადასხვა ცნობები თეთრი ტერორის მსხვერპლთა შესახებ. წარსულში ამას ადგილი ჰქონდა, მაგრამ შემდეგში უფრო სისტემატიური ხასიათი უნდა მიეცეს.

აქ უნდა აღინიშნოს აგრეთვე ქოხსამკითხველოების და კლუბების სუსტი გამოყენება რემედისის სააგიტაციო საპროპაგანდო მუშაობაში, შემდეგში უნდა ვეცადოთ, რომ ეს ნაკლიც უსათუოდ გამოვასწოროთ.

იმ უდიდესი მნიშვნელობის დროს, რომელიც რემედისის ორგანიზაციას აქვს საერთაშორისო რევოლუციონური მოძრაობისათვის, მისი არსებობის მე-5-ე წლისთავეზე უნდა ვეცადოთ, რომ რემედისის რიგებში გაერთიანებულ მშრომელთა ინტერნაციონალურად მომზადების და აღზრდის საქმე, — მაქსიმალურად გავაძლიეროთ.

ეს არის ჩვენი უმნიშვნელოვანესი და უდიდესი ამოცანა დღეს!..

პ. აფხაძე.

მე მაშინ თუთხმეტი წლისა ვიყავი

როცა კომუნა გამოცხადდა მე მხოლოდ ხუთმეტი წლისა ვიყავი. ვინც კარგად იცის მუშური პარიზის თავგანწირული ბრძოლის ისტორია ვერსაღებების წინააღმდეგ, ის არ გაიკვირვებს, რომ მე 15 წ. ყმაწვილი აქტიურ მონაწილეობას ვიღებდი კომუნის დასაცავად ხალხის მიერ წარმოებულ ბრძოლაში. პარიზის იმ ბარიკადებზე, რომლებიც გარშემორტყმული იყო მაგარ ფორტების რკალით დაიღუპა არა ერთი და ორი ასეული საუკეთესო მებრძოლი გმირები. ისინი მოვიდნენ პარიზის რევოლუციონურ უბნებიდან და გმირულად დაეცნენ კომუნის ბარიკადებზე.

ამხ. ალ. კოიავა
რემედასის საქ. ც. კ. პასუხისმგებელი მდივანი

ჩვენი ოჯახიდან ნაციონალურ გვარდიაში ორი კაცი შევიდა, — მე და მამაჩემი. ჩვენ შევედით 71 ჯგუფში, მამა გვარდიელად, მე კი — მედოლედ.

როცა ვერსაღებმა დაიკავეს ფორტების ხაზი და შემოიჭრნენ ქალაქში, ჩვენმა ბათალიონმა მიიღო ბრძანება სენტ-ონორეს ნაწილის დაცვის შესახებ. მოწინააღმდეგე ველარ შესძლო ჩვენი შეტევის შეჩერება, ის უძლური აღმოჩნდა ჩვენი ძლიერების წინაშე, მაშინ მიმართა ოინებს, ვერსაღებმა თოფები უკუღმა, კონდახებით დაიწყეს მხრებზე და ჩვენსკენ გამოემართნენ. როცა ვერსაღელები ამოვიდნენ ჩვენს ფრონტზე ჯგუფ-ჯგუფად, ისინი სრულიად მოულოდნელად გადმოვიდნენ შეტევაზე. ჩვენი ბარიკადის ბედი უკვე გადაწყვეტილი იყო. ჩვენ ვცდილობდით მის დაცვას. მოვაწყვეთ რამდენიმე ახალი ბარიკადები, მაგრამ მისი დაცვა ჩვენს ძალოვნს აღემატებოდა ამრიგად იძულებული გავხდით დაგვეხია შეთანხმების მოედნამდე.

თურმე მე მომელოდა მოულოდნელი საფრთხე. აქსოს ქუჩაზე მე შემოიპყრეს ვერსაღელებმა და ტყვედ წამიყვანეს. მე და ზოგიერთი ამხანაგები გადაგვაგზავნეს საპრობილე ლია-როკეტიში, საცა ჩვენ დავყავით დაახლოებით სამი კვირა, საპატიმროში ჩვენ გვკვებავდნენ დამპალი სურსათით.

საპატიმრო ლია-როკეტისაკენ გამგზავრებისას, გზაში ჩვენ უეცრად გავხდით მეტად ამაღელვებელი სურათის მოწმე, ვერსაღელები მხეცურად ურსპინძლდებოდნენ ტყვედ ჩავარდნილ კომუნარებს. ვერსაღელები აგროვებდნენ ერთ ადგილზე თავიანთ მსხვერპლს და შემდეგ იწყებდნენ: — შენ მარჯვნივ, შენ კი — მარცხნივ!

„მარჯვნივ“ ნიშნავდა საპატიმროს. „მარცხნივ“ კი დაუყონებლივ დახვრეტას. იმავე დღეს, სამი საათის განმავლობაში, 2-დან 5-დე დახვრეტილ იქნა 2.000 კომუნარი. მე და ჩემი ამხანაგები გავხდებოდით ამ მხეცების

მსხვერპლი, მაგრამ ჩვენდა საბედნიეროდ სრულ ხუთ საათზე ვერსაღელებმა მიიღეს ბრძანება დახვრეტების შეწყვეტის შესახებ. ჩვენი სიცოცხლე უზრუნველყოფილი იყო. მაგრამ საკითხავია დიდი ხნით?

ლია-როკეტიდან მე და ჩემი ამხანაგები ჩქარა გადაგვაგზავნეს ვერსალის საპატიმროში. მე აქ გავეცანი ლუიზა მიშელს.

ვერსალში ჩვენ თურმე ახალი მძიმე განსაცდელი მოგველოდა.

არისტოკრატი ქალები უსინდისოდ თავს გვესხმოდნენ, თვალებს გვთხრიდნენ ზონდიკებით და სახეში გვაფურთხებდნენ.

ამ დროს მამა დამეძებდა მე. გაეგო ჩემი ამბავი და დაუყონებლივ გამოცხადდა ვერსალში.

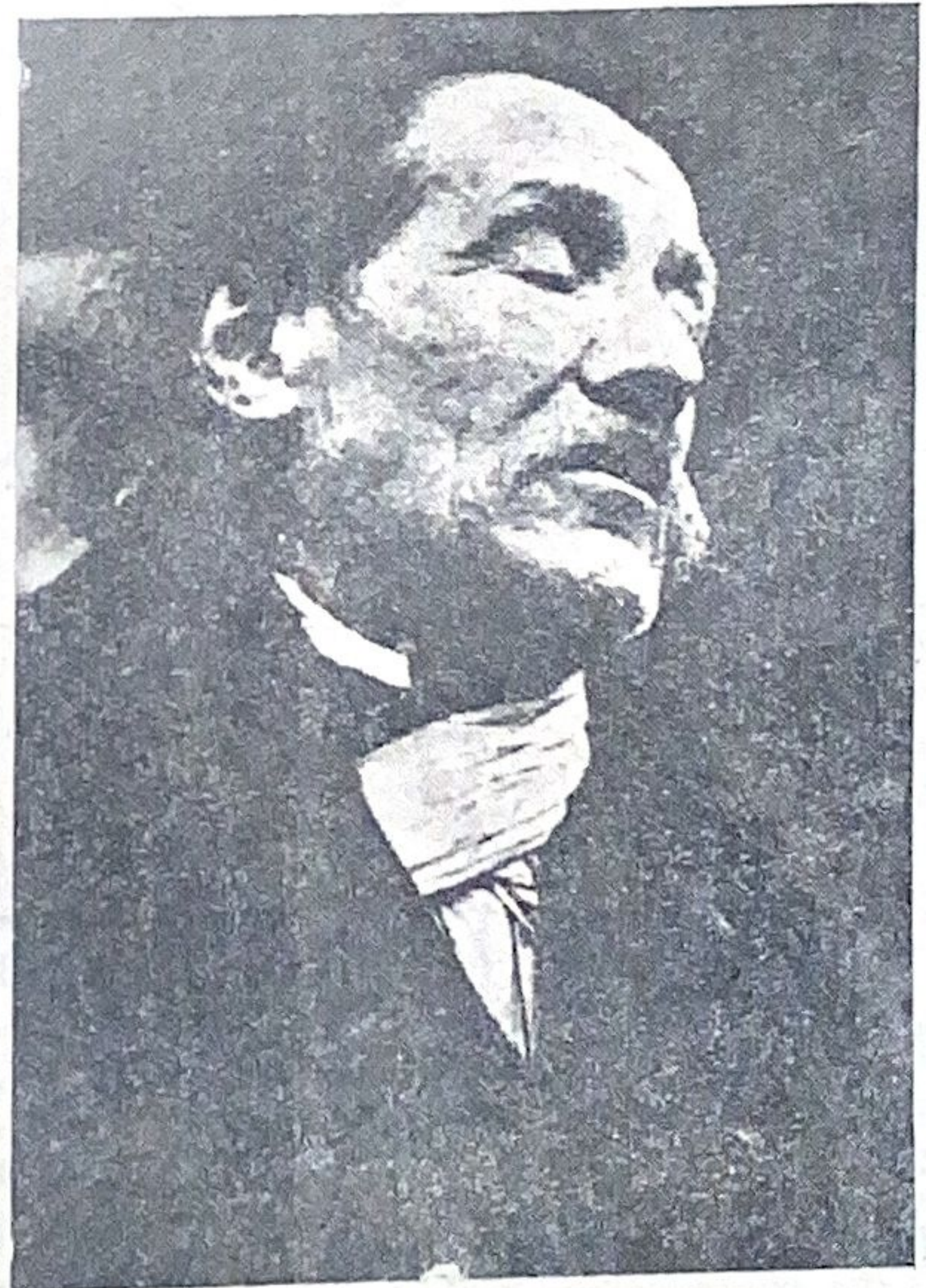
მამის დანახვაზე პირველად მე შევეკითხე!

— მომიტანე სამოქალაქო ტანისამოსი?

მამამ გადაჭრით თავი ჩაიქნია.

— მაშ, ეხლა ვნახოთ, ვინ ვის გააცურებს, მე თუ მცველები, — გავიფიქრე სასწრაფოდ.

მცველები მაინცა და მაინც დიდ ყურადღებას არ გვაქცევდნენ ჩვენ, მე ვისარგებლე ამ შემთხვევით და საჩქაროდ გადავიცვი მამა ჩემის მიერ მოტანილი ტანისამოსი.

ამხ. იპოლიტ ნოდელი

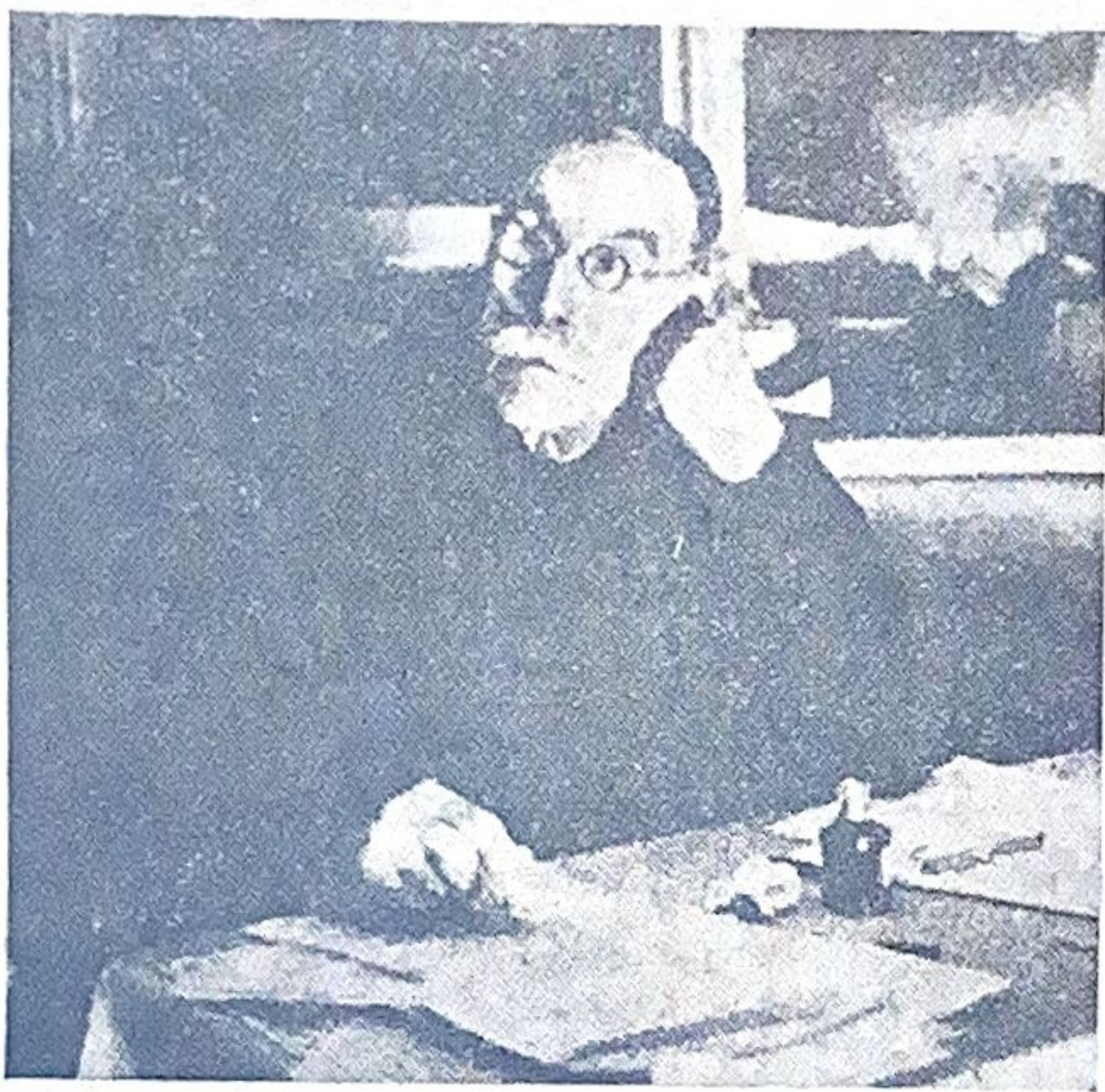
1871 წ. პარიზის კომუნის მონაწილე, პარიზის პროლეტარიატის მიერ გამოგზავნილი იყო დელეგატად ოქტომბრის რევოლუციის 10 წლის ზეიმში მონაწილეობის მისაღებად.

მე მხოლოდ ერთი გარემოება „გამომეპარა“ მხედველობიდან. ვერსაღელებმა გაიგეს რა ჩემი გაქცევა და საპატიმრეს მამა ჩემი და ის გადაასახლეს კუნძულ ელბაში.

მე ამის შემდეგ დავსტოვე პარიზი, რადგანაც იქ ცხოვრება შეუძლებელი იყო და გავემგზავრე პროვინციაში.

* * *

კომუნიზმისათვის მებრძოლთა უდიდესი იდეა, რომელსაც შეეწირა ათეულ ათასი საუკეთესო მებრძოლი ამხანაგები, ჩემი ცხოვრებისათვის გახდა გზის მანათობელი

ამხ. გე

1871 წ. პარიზის კომუნის მონაწილე გამოგზავნილი იყო პარიზის პროლეტარიატის მიერ ოქტომბრის 10 წ. ზეიმში მონაწილეობის მისაღებად

ვარსკლავი. ყველგან საცა მე მიხდებოდა ცხოვრება და მოღვაწეობა, ყოველთვის ვიყავი მუშათა კლასის საერთაშორისო ლოზუნგის:

„შრომის მინიმუმის დახარჯვით — ხელფასის მაქსიმუმის მიღების“ ერთგული დამცველი, რამაც არა ერთხელ გამოიწვია ჩემი დევნა.

1910 წ. ჩრდილოეთის კომპანიაზე მე სამსახურიდან დამითხოვეს, მრავალ წლის განმავლობაში მექანიკად ყოფნის შემდეგ. გამოგდების მიზეზად ასახელებდნენ გაფიცვის მოწყობასა და ხელმძღვანელობას. 1919 წ. მე შეტანილი ვიყავ კონსორციუმის „წითელ წიგნში“, რომელშიაც ათავსებენ ყველა არასანდო და უკმაყოფილო ელემენტებს, ამ წიგნში მოქცეულები ჰკარგავდნენ სამუშაოს მიღების უფლებას, ამრიგად მე რამდენიმე წლის განმავლობაში ვიყავი სრულიად უმუშევარი და ყოველგვარ საარსებო წყაროს მოკლებული.

როგორც საფრანგეთის კომპარტიის წევრი მე ამირჩიეს სენტ-უენში მუნიციპალურ საბჭოს წევრად, მაგრამ ჩქარა ჩამომართვეს რწმუნებულება, როგორც ეს ჩვეულებრივად ხდება საფრანგეთში მუნიციპალურ საბჭოს წევრ კომუნისტების მიმართ.

ჩემი ცხოვრების 73 წლის შემდეგ მე წილად მხვდა ბედნიერება ეყოფილიყავი საფრანგეთის დელეგაციის წევრი, რომელიც გამოემგზავრა საბჭოთა კავშირისაკენ ოქტომბრის რევოლუციის 10 წლის თავზე ზეიმში მონაწილეობის მისაღებად საფრანგეთის მუშათა კლასის სახელით. მე დიდის აღფრთოვანებით აღნიშნავ იმ ფაქტს, რომ რუსეთის პროლეტარიატის მიერ არ ყოფილა დაშვებული ის შეცდომები, რომელიც გახდა მიზეზი პარიზის კომუნის დაღუპვისა.

მუშათა კლასისა და მშრომელ მასების მჭიდრო კავშირმა ლენინის უშუალო ხელმძღვანელობით სამუდამოდ აღგავს პირისაგან მიწისა რუსეთის ტიერები და გალიფეები *).

იპოლიტ ნოელი

*) როგორც თვით წერილიდან სჩანს ამ წერილის ავტორი ამხ. იპოლიტ ნოელი პარიზის კომუნის (1871 წ.) მონაწილეა. ამას წინად ის იყო საფრანგეთის პროლეტარიატის მიერ დელეგატად გამოგზავნილი ქ. მოსკოვში, ოქტომბრის რევოლუციის 10 წ. თავის დღესასწაულში მონაწილეობის მისაღებად.

რ ე დ.

ჩაებადსება ხუთი წლის განმავლობაში პარიზის კომუნის დიადი დროშის ქვეშ დაჩაფხა საერთაშორისო პროლეტარიატის საუკეთესო აქტიური ძალები, რომლებიც თავგანწირვით და კლასიური ინტერესების უაღრესი ეზრძვიან თეთრ ტერორსა და კლასიურ იუსტიციას.

პარიზის კომუნა

პარიზი ცეცხლში—
 პარიზი დედა—
 კომუნარების
 მზე და დიდება.
 პარიზი გიჟი
 ბრძოლად აღგება
 მზეს სიხარული
 გადმოდინდება.
 ხაესიან ვერსალს
 სილა გააწნა,
 დააწვა ქალაქს
 ცეცხლი ზოლებათ.
 ბარიკადები
 ქუჩებში გაწვა
 ქუჩები სავსე
 ზღვათ იზმორება.
 თავის განწირვა
 შეუდარები—
 ქალი და კაცი
 დიდი პატარა,
 ბრძოლათ აშლილი
 კომუნარები
 სისხლათ ქუჩებში
 გადმოიღვარა.
 ტიერი ფანტავს
 სისხლის ბრძანებებს,
 უყვარს ომები
 ჯალათ გალიფეს,
 ის ჯარისკაცებს
 ბრძოლად აქეზებს
 ბარიკადებზე
 ბომბებს არიგებს.
 კომუნარები
 არ გრანობდენ დაღლას,—
 სისხლში გაწურულ
 დროშას არ ხრიან—

იციანს ტიერ—
 ბებერი ძაღლი;
 მათ წვიმასავით
 ტყვიას აყრიან.
 დედა ნატყვიარ
 შვილს დებს საფარზე—
 თვით თმა გაშლილი
 ბრძოლას გაკივის,
 ვით გაგიჟებულ
 ლომის ფაფარზე
 მის თმებში ტყვია
 ზუზუნით წივის.
 არ არის შველა—
 მზე გამოშინგნეს,
 ტიერ იციანს
 და არას დარდობს,
 დედა შეერთოს
 ვინც რომ შეშინდეს
 ვინც ბარიკადსე
 თავი არ დადოს.
 და მზემ ცრემლები
 გადმოანთხია
 პარიზი სისხლის
 მორევში სკურავს
 კომუნარების
 დროშა დახიეს
 პარიზს ღრუბლების
 საბანი ხურავს.
 ასეთი იყო
 თვრამეტი მარტი
 ტიერ სიცილით,
 სიკედილს გადარჩა—
 და ათასების
 სისხლის მაგიერ
 კომუნარების
 კედელი დარჩა.

ჟ. მდივანი

პარიზის კომუნარები

(ს. თბაქაშვილი)

დაუფიქარი... ჩვენს სივრცეებში,
მრავალჯერ კადრე მოგვანდებდა
მათი ბრძოლები თავგანწირული...
მათ თვლებიდან
მრისხანებით ადგარი ცეცხლი.
პარიზ.
მტრების ფერ ცაზე,—
ამბოხებული დროშების ელვა
და ცამდიარზე
მოსჩანს შორიდან ლურჯ ხალათების,
ჯანყის ღრუბლების მღალი მათები.
მარსელიოზით მქექარე ტიულრი
და ბრბოს წინაშე,
თითქოს სდგას დნჯათ დელეკლიუზი.
და სიხარული
კოჭრიანი დამსკდარ ხელების
რწმენის ღიმილი
შხამით სავსე, ისევ მაცდურათ:
მწარე ტანჯვების მძამე ზეგებათ ჩამონგრეულა,
მიტრალიუზის
უეცარი შმაგი ღრიალი:
ბილწი ტიერის
ულმობელი ცეცხლის ყუმბარა,
როგორც გრიგალი მოვარდნილი:
მეხად დამსკდარი.
პარიზ!
სისხლის ტალღებში მოელვარე,
დიდო პარიზო!
მაგარ ბრძოლებით
ხმაურობდენ ბარაბანები...
ო, ძირს დაეშვა გმირი დომპროვსკი...

შორს, სიჩუმეში
გადაეშვა მწარე ხროტინით,
როგორც ნადირი
ხეობებში გადავარდნილი:
მლოკავი ენით თავის სხეულის
მძამე ქრილობის...
ო, მწარე განცდა, გმინვა, ცახცახი
მსხვერპლად გაქრული ფართე ქუჩების...
და შემდეგ ბოლო...
საშ ნელი და ჩამწყვეტელი.
სვენად ქცეული:
ვით ტრიბუნისკენ ბრბოთა ტალღები
ტყვის სიტყვას ქვეშ
ბარიკადა შატ-დოზე:
ამოდის შარღი დელეკლიოზი.
პარიზ!
დაცხრილულო, მუნჯო პარიზო.
აღქმებული და ნისლიანი
სენის ქვეშ მაინც:
სისხლის ღვართქაფით,
გაქვარტლული კედლების ნაცვლად
შენ სიამაყით შეუნახე სუკუნეებს:
შურის-ძება სამაგიერო:
დაუფიქარო.
ჩვენს სივრცეებში
მოგვაგონდება მრავალჯერ კიდევ
მათი მრისხანე თვლებიდან
ამდგარი ცეცხლი,
რომელიც მუდამ ინათებს ხარბად
ჩვენს ბრძოლის ჟინით ანთებულ თვალში.

თარგ. პოლიო აბრამიასი

მ ს ხ მ ე რ კ ლ ი

ქალაქში მოუსვენრობაა. ყველა რაღაცას მოელის.
ჰაერი ასაფეთქებელ ნავთიერებასავით დამძიმებულია.
რამდენი დღეა ქარ ნები დადგნენ. მუშათა ჯგუფები ქუ-
ჩებში იშვიათად ჩნდებოდნენ ისე, მალე ჰქრებოდნენ...

პური გაძვირდა. ნავთის სანათურების მ გერ განა-
პარა ქოხებში ქრატები ბეუთავენ. მდიდრების ნაცვამი
ძველმანები აოჯერ უფრო ძვირად იყიდება ვიდრე უბრა-
ლო ჩითები, რომელიც აღარ იშოვება.

განუწყვეტელმა ომმა სისხლიაგან დასცალა ხალხი.
მოსახლეობა გაღარიბდა. გული გაუტყდა. ყველა მოლო-
დინი ჩაიშალა, დაპირება გაცრუდა, იმედი გაჰქრა.

მშრომელი ხალხი სისხლით ნაყიდ ჩინ-ორდენებით
მკერდ დამშვენებული გენერლები დააქროლებენ ეტლებს,
რომელშიც აღამაანები აპია, ჯარები სადღაც მიდიან.
მოდინ ახალი ნაწილები დაიწინაც სადღაც მიემშურებიან.
მგონა ქალაქიდან კარგად დაშორებით ბრძოლა... სასტი-

კი, სისხლის მღვრელი ბრძოლა... მოჰკავთ დაჭრილი.
დასახიჩრებული ჯარისკაცები, ზოგს მკლავი აქვს მოგლე-
ჯილი, ზოგს ფეხი, ზოგს გვერდი აქვს შნგრეული.

ხალხი შეწუხებულია. მოქანცულია, მოსვენება უნდა...
როდემოდის უნდა იყოს ქვეყანა უბატრონოდ.. ნუ თუ
არავინ იხსნის ამ მდგომარეობიდან! ელიან ვიღაცას...
ამბობენ ჩქარა, სულ ჩქარა გაჩნდება გმირი, ზოგის სიტ-
ყვით ის უკვე აქ არის, ყოველ ქოაში, ყოველ სარდაფში.
უნახავთ კადეც.

მშვენიერი გაუკაცია თურმე. მხარ-ბეჭიანი, გახსნი-
ლი მკერდით, მძლავრი და ღონიერი... ხელში დიდი ჩა-
ქუჩი უჭირავს და ვიღაცას ემუქრება... ნეტავ მართალი
გამოდკეს...

* *

— ჩვენთვის სულ ერთია ჩან-ფა-გუა—ლი-ტი-სინი.
ორივე ცოფიანი მგელია, რომელიც მშრომელი ხალხის

მკერდს სჯიჯგნის. აღარ არის ჩინეთი, აღარ არიან ჩინელები. არის უდაბური ტყე, რომელშიც დაძვწის და დათარეშობს მსუნაგი, მოშეიებული მკლებია ხროვა... ჩვენ ამას საზღვარი უნდა დაუდვათ!

— მწარმოებლებმა გაგვიყიდეს! სიტყვით მოგვთათლეს და დღეს ქუჩაში გადმოგვყარეს!

— შური ვიძიოთ, შური ვიძიოთ!..— გუგუნებდა სარდაფი...

* * *

მთელს ღამეს გაფაციცებული, ფიცხელი მზადებაა.

მუშების და გლეხების რაზმები სწრაფად იარაღდებიან, მაგრამ რა ქნან, რომ დაზვას და უროს ნაჩვევ ხელს თოფი არ ემარჯვება...

აზაფერია... რაზმები მაინც ეწყობა... კომკავშირელი ბიჭებია სიცილ-კისკისით ავსებენ ჰაერს და სავაზნებს ირტყავენ წელზე. თმა შეკრეპილი გოგონები ქრილობის შესახვევ მასალას ინაწილებენ და ბარიკადებისთვის ემზადებიან...

როგორ გაგრძელდა ეს ღამე!.. ჩქარა გამოჩნდეს ცისკარი, ჩქარა დაიძახოს საყვირმა!

* * *

ქალაქის მეორე მხარეს მინდორზე ნისლივით ფრთხილად მოცურავს მუშებისა და გლეხების მომხრე ჯარი და გაღვანს უახლოვდება... მან კარგად იცის ბრძოლის ხერხები. რამდენიმე ასეული ვერსი სასტაკი, დაუნდობელი ბრძოლით გადალახა ამ გზაზე, რომელმაც ბევრი თავგანწირული გმარი იმახერპლა. მას ჰყავს გამოცდილი მეთაურებიც...

შიკრიკები ფრთხილად მიფრინავენ ქალაქისაკენ და მიაქვთ საომარი ამბავი... დილაზე, გათენებისას, როდესაც ქარხნის საყვირი დაიძახებს პირველი თოფი გავარდება...

* * *

ჩანი მთელს ღამეს გაფაციცებით ემზადებოდა, მისი მამა მეტ სახელად „მიწის მგელი“—სისხლის მსმელმა მემულუმ ჩამოახრჩობინა შარშან... ის აჯანყებულ გლეხებს ერთი მეთაურთაგანი იყო და მთელ გუანდუნში დიდი ვაჟკაცის სახელი ჰქონდა...

ჩანის სურვილი იყო მამის გზა განეგრძო და ის პირველადნვე განმანთავსუფლებელ მოძრაობაში ჩაება...

ხალისიანი და მარჯვე ჩანი გამოეთხოვა აცრელებულ დედას და სწრაფად აირბინა მეზობელი ქუჩა, რომელიც „არწივების ბუდეში“ მადიოდა...

— ჩან, თუ დავმარცხდით შენ იარაღის საწყობი უნდა აუფეთქო მოწინააღმდეგეს.

— მზათა ვარ სიკვდილისათვის! მკვირცხლად უბასუხა ჩანმა და პატარა თვალებში ანთებული ნაკვერჩხლები გაუნათდა.

* * *

ღამას სიბნელე ფრთხილად აყარა სერებიდან და უფარსკლავო ცა უზარმაზარ კალოსავით მოექცა ქვეყანას თავზე.

წინასწარი პირობით ქალაქის ალაყაფის ყარაული მოიხსნა და ჯერ კიდევ ჩარჩენილ ქუჩების სიბნელეში შეერია... საღვძარმა საყვირმა მძინ რე ქუჩებია შეარხია და გახშირებული ლანდები ერთმანეთში არია...

ჩან-თა გუას სასახლესთან სანიშნო ყუმბარამ იფეთქა. ბრძოლა დაიწყო...

საზღვებიდან და ქოხებიდან ამოვარდნაო ქარიშხალი დარბაზებს მოედო და სასახლეები შეარყია...

შეშინებული ჯალათები დაიბნენ, ზოგი გაიქცა, ზოგმა ბუნავი მოძებნა, მათმა მეთაურმა კი ძალა მოიკრიჭა და მომხდომს დაუხვდა... ხელიდან ხელში გადადიოდა ქუჩებში გამართული ბარიკადები, მიწა სისხლმა დააღბო და გაქლენთა. გამოუცდელ მუშების და გლეხების თავგანწირვამ მალე გატეხა მოწინააღმდეგის სიმტკიცე და უკუაქცია.

სასახლეებზე წითელი დროშები აფრიალდა... ხეებზე წითელი მერცხლები შესხდნენ. მკერდები წითელმა ვარსკვლავებმა გაანათეს...

მიწა გლეხებს! ქარხნები მუშებს! თავისუფლება მონებს! ძალა-უფლება მშრომელ ხალხს!

ქუჩები გამარჯვებულთა გუგუნვა აავსო...

ეს არის ჩვენი უკანასკნელი და გადამწყვეტი ბრძოლა...

* * *

სამი დღე თავისუფლება! სამი დღე გამარჯვება! სამი დღე უსაზღვრო, აღფრთოვანება და ბედნიერება...

მაგრამ ეს რა ამბები ისმის... ეს რა გუგუნია: ქალაქის კედლებთან ისევ იძახიან რკინის ვეშაპები... ერთის დარტყმით თავზარდაცემულ მტერს ძალა მოუკრეფია და სასტიკი, უთანასწორო ბრძოლა... ყოველი მხარე ცეცხლი. ყოველი კუთხიდან ტყვია. თავგანწირული ვეფხვები ტოტით სთხრიან მაწას, ბრდღვინავენ, იბრძვიან. მაგრამ ათჯერ, ასჯერ მრავალა და ძლიერი მტერა მოდის შეუჩერებლად, მოარღვ ვს ცოცხალ კედელს...

— ჩან! დავალებული ხომ არ დაგავიწყდა? პატრუქი მოამხადე!

ჩანს მართლა დააგვიანდა. მტერი უკვე ქალაქშია, მისი მეორე ნახევარი ხელში ჩაიგდო საწყობი იქ არის...

სირცხვილი ჩან! სირცხვილი, რომ მამაშენის სახელი შეარცხვინე! ვინ დაგიჯერებს რომ შემთხვევით დაგავიანდა... მოლაღატე ხარ, მოლაღატე!

ჩანი ელვის სისწრაფით გაექანა არსენალისკენ... იქნებ როგორმე მოახერხოს...

* * *

წითელი დროშის ნაგლჯები ქუჩებში ჰყრია... ჰხოცავენ ყველას—ვისაც კი რამე ნაშანი აქვს სიწითლის... ჰხოცავენ მოხუცებს, ქალებს, ბავშვებს...

ერთი მუტა ნებრძოლები განადგურდებიან თუ მტერს არსენალი შერჩია...

— ეტყობა ჩანმა დავალება არ შეასრულა, გვიღალატა... ოჰ, როგორ გაუძლოთ ამდენ ღალატს, — მკერდზე იცემენ ბიჭები ხელს და ნატყვიარ ქრილობებს იხვევენ...

* * *

— ჩვენს ოჯახს ხომ იცი როგორ გაფაციცებით ეძებენ... შენ სახელი და გვარი გამოიცვალე. წამიყვანე ჯალათთან და უთხარ, რომ დადიხნის ძეგნით მომაგენ მეც ვიკისრებ ყველაფერს. გენდობიან, საცა სთხოვ ადგილს—

უარს არ გეტყვიან, შენ არსენალში სამსახური სთხოვე და შემდეგ მიზნის მიღწევას ადვილად შესძლებ.

— როგორ გაგწირო დედა, როგორ! ბარემ თავი მოვიკლა...

— მერე მაგით ვის რას უშველი... იმ საცოდავებს გაანადგურებენ და მოლაღატის სახელი შეგრჩება...

ჩან პირქვე გდია და ძროხასავით ბლავის... მოხუცი დედა კი ისევ იმასვე უმეორებს:

— ჩემი სიცოცხლე აღარავის არგია, იხსენი მამა-შენის პატიოსნება, მოიშორე მოლაღატის სახელი... გადაარჩინე ამხანაგები...

* * *

— მაშ შენი ქმარი იყო „მიწის მგელი“? შენი შვილი სადღა არის?

— აჯანყებულებთან!

— თავი მოსკერით ამ ქოფაკს!

ჩანს თავბრუ დაეხვია და ის იყო უნდა ძირს და-ცემულიყო, იქვე მდგომმა ჯარისკაცმა შეაშველა ხელი.. ხელ-ფეხ შეკრული ბებერი დედაკაცი სადღაც წაიყვანეს...

* * *

ჩანი არსენალის დამცველ რაზმში მოეწყო...

მესამე დღეს, როდესაც შუა მოედანზე სხვა მისჯი-ლებთან ერთად ჩანის დედას თავს ჰკვეთდნენ, საშინელმა აფეთქებამ შეარყია მთელი ქალაქი.

— ჩემი შვილი ცოცხალია, მან თავის მამა არ შე-არცხვინა, ისევ თავის ამხანაგებთან იბრძვის!.. მოხუცი დედაკაცის თავზე ორპირმა ცულმა შრიალით გაიელვა და გაყინული დედამიწა წითლად შეიღება...

ი. მ—ლი.

ქარი იან-ცზის მხრიდან

საღამო იყო, როცა ხუნ-ლიმ სუფთად დარეცხილი, დაუთოებული თეთრეული გემზე მიიტანა. მან გადასცა თეთრეული ახალგაზრდა, გველივით წვრილ-წვრილ იუნ-გას, რომელმაც, ვითომდა ალერსის ნიშნად, ერთი წკი-პურტი დაჰკრა ცხვირზე და მიტანილი სწრაფად გააქანა კაიუტისაკენ. ხუნ-ლის, იუნგის ქცევის გამო, შეურაცყო-ფა არ უგრძნია მას ეზიზღებოდა როგორც ის, ისე მისი ბატონიც, ქერა, გამხდარი მიჩმანი, რომელსაც ჰქონდა უაზრო, ფაიფურის თვალები და ფარშავანგის მკაცრი ხმა. „ვინც სხვას სცემს, ის თავის თავს იმცირებს“, — იბე-ჯივებდა თავისთვის ხუნ-ლი, როცა კი მას იუნგა ცხვი-რზე წკიპარტს დაუწყებუნებდა, და ჩნელის ვიწრო თვა-ლებში იცვარებოდა ისეთი ზიზღი, იუნგას რომ შეს-ძლებოდა ამ შეხედვის შეცნობა, იგი უთუოდ იგრძნობდა რაღაც ფუთოხის მაგვარს.

ხუნ-ლი იდგა ასასვლელთან და ელოდა ფულს. ფული მას ესაჭიროებოდა ბრინჯისა და წამლის სასყიდლათ სინისათვის, რომელიც ავთმყოფობის გამო, სიცხისაგან იწოდა. აზრით მას უკვე განაწილებული ჰქო-ნდა ის რამდენიმე გროში, რომელთაც ახლა, მისი აზრით, მას მიჩმანი მისცემდა.

კაიუტიდან გამოვიდა არა იუნგა, არამედ მიჩმანი. ის ნება ნება მოაბიჯებდა თავის წეროებისებურ ფეხებს და ცალ ხელში პერანგი თეთრი; ხოლო მეორეში-შოლტი ეჭირა. ხუნ-ლიმ უკვე იგრძნო რაღაც ხიფათის მოახლო-ება და თავი მხრებში ჩაწურა, თუმცა გარკვევით კი არაფერი იცოდა, თუ რაში უნდა ყოფილიყოს იგი დამ-ნაშავე. „ვინც სხვას სცემს, ის თავისთავს იმცირებს“, — იმეორებდა ის გულში თავ-სი თავის გასამხნეველად.

მიჩმანი იმდენზე მიუახლოვდა მას, რომ ხუნ-ლიმ უკვე იგრძნო მისგან ღვინისა და სიგარის სუნი. მან გაუ-შალა ხუნ-ლის თვალწინ მიტანილი პერანგი, რომლის სამიერდებე ძღვეს-ძლივობით მოსჩაჩნდა პატარა მიხაკის ფერი წერტილი. ალბათ, ნაპეწკალი თუ დაეცა უთო-დან და გასწვა ნახევრად სიფრიფანა ქსოვილი.

— ხედავ, ძაღლო? — დაიღრიალა მიჩმანი, — რა არ-ის ეს?

— ეს სულ პაწაწინაა... პაწაწინა... დაბნეულად ლუ-ლულუდება ხუნ-ლი.

— აჰა, მიიღე!..

მიჩმანმა შეათამაშა ხელში შოლტი და სთხლიშა ხუნ-ლის სახეში. სისხლის ზოლი გადაიქიმა შუბლიდან ნიკაპამდის. ხუნ-ლი მივარდა ჩასასვლელ კიბეს, მაგრამ მიჩმანის ღონიერი ხელი სწვდა მას საყელოში:

— მოიცა, შე არამზადავ! მე ჯერ სრულიად არ გადამიხდია შენთვის. რამდენი გერგება სულ. სთქვი? — ხელში ნჯღრევით დაჰტრიალებდა მიჩმანი ხუნ-ლის.

— ხუთი... ხუთი...

— მაშ, ჰა, ითვალე... ერთი, ორი...

შოლტი ბასრ იარაღივით ეცემოდა ხუნ-ლის სახეს თავს, კეფას და სწვავდა მის ხორცს, აჩნევდა რა ზედ მოგრძო მოგრძო ალისფერს სველ იარეს. და როდესაც მიჩმანმა მოასრულა ხუთის დათვლა, ღონიერმა პანლურმა გემის კიდისაკენ გადაუძახა.

— აი, შენ საჩუქარიც!..

ეს მოხდა ხუთშაბათ საღამოს პარასკევ დილით კი მდინარე იან-ცზის მხრით დაუბერა სუხხიანმა მრისხანე ქარმა. შაბათსაც უბერავდა, კვირასაც და სამი დღის გან-მავლობაში მასში მოისმოდა რაღაც ყრუ ველური ღრია-ლი, თითქოს შორს იქ, სადაც მეხები ჰქუხანო. ზამთრო-ბით ქექა-ქუხილი არ იცის და ხუნ-ლის მშვენივრად ეს-მოდა, რომ ეს სრულიად არ იყო იან-ცზის თავზე მე-ხის ვარდნა. ის ხედავდა, რომ სეტტლმენტში გაამწკრი-ვეს ჯარისკაცები, მიწით სავსე ტ-მრებით ამოჰქოლეს ყველა ქუჩის შესასვლელები, დასქიმეს ზედ კბილებიანი მავთულები და გამოაგორეს ჯავშნის ხელიკები-ტყვიის-მფრქვეველები.

ხუნ-ლი ჯანკალებდა სიცივისა, შიშისა და ტკივილი-საგან. თავი და პირისახე დაუსივდა. სინი იწოდა სიცხი-საგან და დახეთქილი ჩარბებით ითხოვდა მალი-მალ სას-მელს. არ იყო არც წამალი, არც ერთი მარცვალი ბრინ-ჯი, არც ერთი გროში ფული.

კედელზე ეკიდა კუნ-ხოუ*), რომელზედაც ხარის

*) მუსიკალური იარაღი, საკრავი მანდალინის მსგავსი.

ტყავისაგან დაქნილ სიმკბით მას შეეძლო დაეკენესებია თავისი სევდიანი თუ მზიარული სიმღერები. ახლა ის უმოქმედოთ ეკადა კედელზე, საიდანაც „თითქოს ყვედრებით ჩამოსჩიოდა თავის პატრონს: „ხუნ-ლი, რათ დამივიწყე? მოდი, ვიმღეროთო“.

მაგრამ ხუნ-ლის სიმღერისათვის არ ეცალა. სინი კვდებოდა. მას ამ ქვეყანა არავინ არ ჰყავდა, მშვენიერი სინის გარდა. მას ეშინოდა მათ ოთახში სიკვდილის შემოსვლისა, მას უკვე აღარავისთვის აღარ დასჭირდებოდა რეცხა, უთოობა, კუნ-ხოლზე დაკკრა და საერთოდ უაზრო შეიქნებოდა თვით სიცოცხლეც კი.

მას რომ არ ჰყოლოდა სინი, ეს პატარა ცოლი და ერთგული მეგობარი, მაშინ ის დიდი ხანია ირბენდა იანცზის იქითა მხარეს და შევიდოდა ჯარში. ხუნ-ლის არ უყვარდა და კიდევ ეშინოდა ჯარისკაცებისა. მაგრამ ის ჯარისკაცები, სამხრეთით რომ არიან, მდინარის იქითა მხარეს, სულ სხვაა. მიჩმანსა და იენგას არ უყვართ; მათ გემიდან იქით, სამხრეთით მიაბრუნეს ქვეშთა ღია პირები და გუშინაც მთელი დღე გემს ტყვია-წამლით ტვირთავდნენ. ხუნ-ლიმ ყური მოჰკრა მიტინგზე, საცად ძელის დიდ სათვალეებიანმა სტუდენტმა ილაპარაკა, რომ ჩინეთის სამარეთში ხალხი აღსდგა თავისი მზავრელების წინააღმდეგ და რომ იმისი არმია-ეს ცეცხლის ცოცხია, რომლითაც ხალხი თავის შეურაცხყოფლებს გაგვას უბირებს ჩინეთიდან. და ხუნ-ლის ძალიან, ძალიან მოუნდა ამ ელვარ ცოცხში პატარა წნელად ყოფნა, რათა გახვეტონ აქიდან მიჩმანი, იუნგა და ყველა, ვინც იმ კბილიან მავთულებს გაღალმა სხედან და აფურთხებენ სახეში ჩინეთს.

მაგრამ მას ჰყავდა სინი, სუსტი, ავადმყოფი, მომავლადვი რომლის მიტოვებაც მას არ შეეძლო. უჯდა ავადმყოფს სასთუმალთან, უგდებდა ყურს ქვეშთა შორეულ ღრიალს და კანკალებდა შიშისა და სიცივისაგან. ღამით მას ჩაეძინა თავისი მეგობრის გვერდით და გარიჟრაჟზე გაღვიძდა კარებზე კაკუნისა, ცხენთა თქარა-თქურისა და ყიჟინის ხმებისაგან.

მან გამოიხედა სარკმელში და დაინახა ჯარისკაცები. ისინი იყვნენ ძალიან ბევრი. ქუჩა დაფარული იყო მათი ბრბოებით. ისინი დაშლილი მწკრივებით უწყსრიგოთ მილასლასებდნენ და არც თოფები ჰქონდა მხრებზე. ისინი გარბოდნენ, როგორც შიშისაგან დარეტიანებული ხარების ჯოგი. ალაფით დატვირთული ურმები პალოებივით ესობოდნენ ამ ბრბოებში და თვლების გულშემზარავი კრიალით გახელებულად გარბოდნენ. ჯარისკაცები თოფების დუმებით ამტვრევდნენ სარკმლებს, ცვივდებოდნენ სახლებში, გამორბოდნენ იქიდანა სხვადასხვა ნივთებით დატვირთულები, და სირბილით ისევ განაგრძობდნენ გზას. არა, ესენი არ იყვნენ ის ჯარისკაცები სამხრეთიდან, რომლებიც მოიწვიდნენ თავიანთ მზავრელების გასაგველად. არა ეს თვითონ იყო ნაგავი, რომელიც გადმოჰყარა ცეცხლის ცოცხმა იანცზის იმ მხრიდან აქეთა ნაპირზე.

ხუნ-ლიმ თანჯარა გამოიხურა და დადუმდა. ის ზღარბივით მოიკუნტა თავისი მეგობრის გვერდით და სთხოვა:

— „დაჩუმდი, სინ!... ნუ გმინავ, თორე გაიგონებენ და შემოგვიცვივდებიან...“ მაგრამ უკვე წკრიალით ჩამოცვავდა სარკ-ლის მინა, ხრავუნით ამუშავდნენ კარებზე თოფის დუმები და კოჭებ-მომძვრალი კარები ზათქითა

ზანზარით შემოსქდა ოთახში. ოთხი ჯარისკაცი შემოიქრა ხუნ-ლის უბირ სადგომში და ერთმა მათგანმა, უზარმაზარმა მანჯურელმა ხელი წაუჭირა მას ყელში:

— სად არის ფული?!..

— მე ფული არა მაქვს,— ჩახლეჩილი ხმით ხრიალებდა იატაკისაკენ გადაწეული ხუნ-ლი.

ხუნ-ლიმ რომ სული მოითქვა, ჯარისკაცები ოთახში უკვე აღარ სჩანდნენ. გაწეწილი, გატიტვლებული, მაგრამ მაინც ცოცხალი სინი კი იატაკზე ეგდო. ის მიმკვდარებული ხმით კნაოდა. ხუნ-ლიმ გადაიტანა ის დაფხრეწილ ლეიბზე და ტანისამოსით დახურა.

ღარაბები სარკმელზე აგლეჯილი იყო. ქუჩაში თოფების გახურებული ჭახა-ჭუხი ისმოდა. პირველად ხუნ-ლიმ ვერაფერი ვერ გაიგო. ის ხედავდა ადამიანებს,— ჯარისკაცებს კი არა, მუშებს, მტვირთავეებს, ძაფის მრთველებს ფაბრიკიდან, ეს ადამიანები ეფარებოდნენ სახლებს და იქიდან ესროდნენ თოფებს და ქვებს გაქცეულ ჯარისკაცებს.

პატარა ხანს უკან, მას შემოესმა ცხენების ფეხის ხმა და დაინახა ცხენოსნები, რომლებიც მოჰქროდნენ მდინარის მხრიდან. ცხენოსნებს უკან მოსდევდნენ კიდევ სხვა ცხენოსნები, ამათ კიდევ სხვები, ხოლო სულ უკან ბობლვით მოდიოდა ქვევითი ჯარი.

ხალხი, რომელიც იმალებოდა სახლებს უკან და ამ რამდენიმე წუთით ადრე უკან, ესროდა ბანდიტ-გენერლების გაქცეულ ჯარისკაცებს, ახლა ქუჩის პირებზე გამოეფინა და მზიარული ყაჟინით ეგებებოდა რევოლუციონურ ჯარების გუნდს ბირჟის მაღალ შენობაზე რალაცამ იელვა. ალური ქსოვილი გაიშალა და იანც-ზიდან მოვარდნილმა ქარმა მზიარულად შეაათაში იგი ჰაერში.

საღამოს ხუნ-ლიმ სულ ახლო ნახა სამხრეთელები. ორი ჯარის კაცი მოვიდა მასთან შესასვენებლათ. ისინი შეპოვიდნენ წყნარათ, მორიდებულად, მაგრამ, როცა შენიშნეს ხუნ-ლის უბირი სადგომი და ავადმყოფი სინი, სთქვეს:

— ნუ დაგვძრახავ, ამხანაგო, ჩვენ წავალთ.

არავის არასოდეს ცხოვრებაში ხუნ-ლისათვის ამხანაგი არ დაუძახნია, და აი, ახლა ამ უცხო ადამიანებმა უწოდეს მას „ამხანაგი“.

— მოიცათ, ნუ წახვალთ, მეგობრებო! მე თქვენ გელოდით! თქვენი მიღება ჩემთვის სასიამოვნოა!

ჯარის კაცებმა მოხარშეს ბრინჯი და წამოადლულეს ხელოვნურად შესქელებული რძე. ერთმა მათგანმა ჩააწურა პირში ავადმყოფ სინს თბილი რძის რამდენიმე წვეთი

ორი საათის განმავლობაში სინმა თვალები გაახილა. თვალები ჯერ ისევ ამღვრეული მოსჩანდა, მაგრამ იმათგან უკვე სითბოთი გამოკრთოდა სიცოცხლის ნაპერწკალი.

მაოლოთ ამ წუთს მოაგონდა ხუნ-ლის თავისი კუნ-ხოუ. მან ჩამოხსნა ის კაჩხიდან, ხელი შეახო, სიმებს და სთქვა:

— სინი რომ მორჩება, მეც ერთ წნელად ჩავეწვნი ცეცხლის ცოცხს. მე მსურს გავგავო მიჩმანი, იუნგა და ყველა ისინი, ვინც აფურთხებენ ჩინეთს სახეში...

ი. ოკუნევი.

ბურჟუაზიულ სახელმწიფოებში

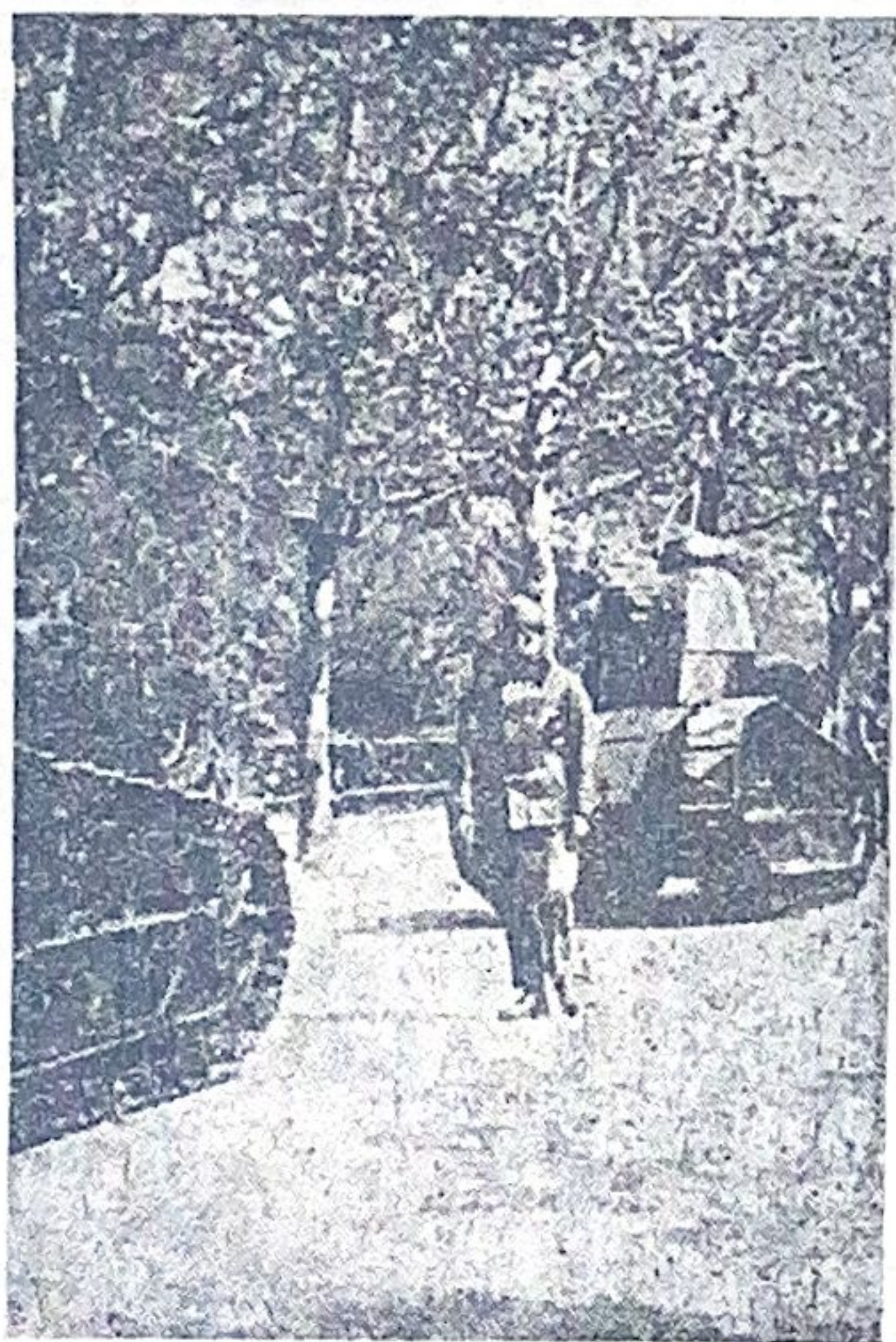
წერილები

ინტერნაციონალური წითელ დახმარების კომიტეტი—რემედისის სრულიად საქართველოს ცენტრალურ კომიტეტს.

ძმირზასო აგხანაგაგო!

ინტერნაციონალური წითელ დახმარების კომიტეტის პარიზის განყოფილება მხურვალე და რევოლუციონურ ძმურ სალამს უძღვნის რემედისის სრულიად საქართველოს ცენტრალურ კომიტეტს. წითელი დახმარების ინტერნაციონალური კომიტეტი უღრმეს მადლობას გიცხადებთ თქვენ პარიზის კომიტეტის დელეგატების ამხ. მორის შაბრისა და ეჟილ ბეჟერის მეგობრული მიღებისა და იმ დახმარებისათვის, რომელიც თქვენ აღმოუჩინეთ მათ თქვენი ქვეყნის დღევანდელი ვითარების, გაცნობას საქმეში.

ინტერნაციონალური წითელი დახმარების პარიზის კომიტეტი მხურვალე მადლობას უცხადებს რემედისის სა-

იმპერიალისტების მიერ ჩინეთში ჩამოტანილი გამანადგურებელი იარაღები („ტანკები“)

ქართველოს ორგანიზაციების ხელმძღვანელებსა და ყველა იმ პატიოსან მშრომელთ, რომლებიც თავიანთ ყოველდღიურ საქმიანობასთან ერთად არ ივიწყებენ შორეულ ქვეყნებში რევოლუციისა და თავისუფლებისათვის მებრძოლ ამხანაგებს და აძლიერებენ მათი დახმარების მოღვაწეობას.

ჩვენმა ორგანიზაციამ სიამოვნებით და აღფრთოვანებით მოისმინა ცნობები რემედისის საქართველოს ორგანიზაციების მიღწევების შესახებ. ჭეშმარიტად უღადესი მადლობის ღირსია საქართველოს მუშათა კლასისა და რევოლუციონური გლეხკაცობის ხელმძღვანელი თაობა,

რომელიც თავის ქვეყნის მშრომელ მასებში ხელს უწყობს ინტერნაციონალურ ერისუფლოვნების იდეების გაძლიერებას.

ინტერნაციონალური წითელი დახმარების პარიზის კომიტეტს გადაწყვეტილი აქვს თან მიჰყვეს თქვენს მაგალითებს, ის მზად არის შეასრულოს მაქსიმუმი შესაძლებლობისა რათა ამრიგად პარიზის ორგანიზაციებმა საგრძნობლად გააძლიერონ თავიანთი გავლენა მშრომელ მასებზე და ყოველმხრივი დახმარება აღმოუჩინონ საერთაშორისო თეთრი ტერორისა და კლასიური იუსტიციის მსხვერპლთ.

პარიზის განყოფილება.

ცოტა რამ პარიზის განყოფილების მუშაობის შესახებ

ჩვენ დიდის სიხარულით აღვნიშნავთ იმ ფაქტს, რომ 1927 წ. მიწურულში შევძელით თქვენთან კავშირის გაბმა და მეგობრული ურთიერთობის დამყარება.

მომავალში უფრო მკიდრო კავშირის შესაქმნელად ურიგო არ იქნება, თუ თქვენი ჟურნალის რემედისის საშუალებით ქართველ მკითხველებს გავაცნობთ ჩვენს მოღვაწეობას.

ჩვენ ამ წერილში შევეხებით ინტერნაციონალური წითელი დახმარებას. პარიზის განყოფილების მუშაობა დღემდე ნაყოფიერ შედეგებს იძლევა. გასულ წლის დეკემბრის 25 ჩატარებული იქნა ე. წ. „პოლიტ-პატიმრებისა და მათი ცოლშვილის შობის“ კამპანია, რამაც მეტად კარგი შედეგები მოგვცა. მეორეს მხრივ ჩვენი სურვილი იყო წითელი დახმარების ინტერნაციონალურ კომიტეტის ადგილობრივ ორგანიზაციებს ხშირი მიწერ მოწერა ჰქონდა რემედისის საქართველოს ცენტრალურ კომიტეტთან, რაც მოგვარებულად უნდა ჩაითვალოს.

რაც შეეხება წითელი დახმარების ინტერნაციონალური კომიტეტის პარიზის განყოფილების სა-მანობას, ჩვენ ამ მხრივ შეგვიძლია წარმოვადგინოთ ნამდვილი და უტყუარი ციფრები.

ჩვენი ორგანიზაციის თანამგზავობა რაოდენობა 1926 წ. დეკემბრის 31-სათვის უდრიდა 11.000, საერთოდ კი ჩვენ გვყავს 19.000 მეტი წევრი, უნდა აღინიშნოს რომ სრული აღწერა ჯერ არ ჩავატარებია, ვინაიდან არის ისეთი სექციები, რომლებსაც ჯერ კიდევ არ ჩაუბარებიათ სრული ანგარიში პარიზის განყოფილებისათვის.

რაც შეეხება საწევრო გადასახადის შეშოტანას, ის წინანდელთან შედარებით საგრძნობლად გამოცოცხლებულია. 1926 წ. ნოემბერში საწევრო გადასახადის რაოდენობა

დენობა 14.874 ფრანკსა და 90 სანტ. უდრიდა 1927 წ. ნოემბერში—39 000 ფრ. და 90 სანტ. 1927 წ. დეკემბერში კი—40.000 ფრ.

რეპრესიული ზოგები დღითი-დღე საშინლ სურათს იძლევა, 1926 წ. დეკემბერში ჩვენს განყოფილებიდან მხოლოდ 10 კაცი იყო დაპატიმრებული, ჩვეულებრივად პატიმართა რაოდენობა 49 აღწევდა.

აშკარაა ის რეპრესიული ზომები, რომელიც მიმართულია საფრანგეთის მუშათა კლასის ბრძოლის წინააღმდეგ წითელი დახმარების ინტერნაციონალურ კომიტეტის პარიზის განყოფილებიდან ითხოვს აქტიურ წინააღმდეგობის გამჩენას, რათა ამრიგად თავიდან აცილებული იქნეს ყველა ის სასტიკი ზომები, რომლითაც ბურჟუაზია ლამობს რევოლუციონერ პროლეტარიატის გამანთავისუფლებელ მოძრაობის განადგებას.

დეკემბრის 25 დღესასწაულმა, რომელიც ჩატარებულ იქნა გაერთიანებული სინდიკატისტების სახლში მოგვცა ჩვენი ორგანიზაციისათვის ჯერ უჩვეულო შედეგები. პარიზის განყოფილებას გამოეხმაურა სამი ათასზე მეტი კაცი, ამრიგად პოლიტიკურ პატიმრების ბავშთა მანიფესტაციასთან ერთად ჩვენ შევძელით ჩინებულად ჩამოყალიბებული პოლიტიკური მანიფესტაციის მოწყობა

რომლის დროს წითელი დახმარების ინტერნაციონალური კომიტეტის პარიზის კომიტეტის განყოფილებისა და ინტერნაციონალური წითელი დახმარების წარმომადგენლები გამოვიდნენ ვრცელი სიტყვებით, სადაც გამოტანილი იქნა, რეზოლიუცია წითელი დახმარების ინტერნაციონალურ კომიტეტის მოღვაწეობის გაძლიერების შესახებ, საერთაშორისო მებრძოლ პროლეტარიატის მძიმე პირობების შესამსუბუქებლად.

ჩვენ აქვე უნდა აღვნიშნოთ ის მწვავე რეპრესიული ზომები, რომელსაც იჩენს მთავრობა განსაკუთრებით კომუნისტური პარტიის წევრების მიმართ.

დღემდის მთავრობა თავს იკავებდა ჩვენი ამხანაგების დაპატიმრებისაგან, ვინაიდან ის უფრთხილდებოდა პალატის ოპოზიციონერ ფრთის გალაშქრებას. უკანასკნელ ხანებში კი მთავრობამ ხელი მაჰყო ამ ამხანაგების დაპატიმრებასა და დევნას. საჭიროა დ უყონებლივ იქნეს წარმოებული სასტიკი კამპანია მთავრობის ახალი გოგმების წინააღმდეგ რომლის გატარებას, ის ცდილობს მახლობელ კვირაში განზრახულ არჩევნების დროს. ხელისუფლებას გადაწყვეტილი აქვს უზრუნველყოს თავისი მშვიდობიანობა ყველა ოპოზიციონერ პარტიების მოსპობით.

წითელი დახმარების პარიზის კომიტეტი.

რეპრესიის უხეშეთის საქმიანობა და მოკლე ორგანიზაციის მოღვაწეობა

საბერძნეთი: თანახმად „მუშათა დახმარების“ მიერ წარმოდგენილი ანგარიშისა გასულ წლის ნოემბერში გადასახლებულთა რაოდენობა უდრიდა—75 კაცს, პატიმართა—35 და დევნილთა—15. უკიდურეს გაჭირვებაში მყოფ პოლიტ-პატიმართა ოჯახების წევრთა რაოდენობა 350 კაცამდე აღწევდა. ივლისიდან ოქტომბრამდე საბერძნეთის „მუშათა დახმარების“ ორგანიზაციამ დახმარების სახით შეაგროვა დაახლოებით—1.100.000 დრახმამდე, რომელიც დაიხარჯა დევნილ დაპატიმრებულთა და მათი ოჯახების სასარგებლოდ.

პალესტინა: 1927 წ. იანვრიდან აგვისტომდე „წითელი დახმარების“-ს საქმეების გამო აღვილი ჰქონდა 3 პროცესი, ამავე ხანებში დამხადებული იყო 2 პროცესი, რომლის დასრულების შემდეგ გამოტანილი იქნა მეტად მკაცრი განაჩენები; ბრალდებულთა უმრავლესობას მიესაჯა გადასახლება და დიდი ხნით (იხე. პალესტინის „წითელ დახმარების“ ანგარიშის თანახმად გასულ წლის სექტემბერში გამოცემული იქნა 3 წიგნაკი (შიმშილობის, სერიისა და „წითელი დახმარების“ შესახებ), აღნიშნული წიგნაკები გამოიცა სამ ენაზე 8.110 ცალის რაოდენობით.

ამასთანავე ერთად გამოიცა 29 მოწოდება სამ სხვადასხვა ენაზე, რომლის ტირაჟი 40.000 აღწევდა. 1927 წ. პირველ ნახევრის განმავლობაში ყველა ქალაქებში ჩატარებული იქნა 12 ღია კრებები და 23 ლექცია. გასულ წლის 1-ლ ივლისისათვის ინდივიდუალურ წევრთა რაოდენობა 937 კაცს უდრიდა. ყველაზე უფრო ძლიერი ორგანიზაციები არის იადფეში, იერუსალიმში და ხაიფში.

გერმანეთი: საზამთრო კამპანიის ჩატარების დროს გესენში პატარა საზოგადოებამ დაადგინა პოლიტ-პატიმართა სასარგებლოდ გადაგზავნონ ერთი ვაგონი (1000 ცენტნერი) კარტოფილი. გრანიხველდის პატარა სოფელში „წითელ დახმარების“ წევრებმა ამავე მიზნით შეაგროვეს 18 ცენტნერი კარტოფილი.

გასული წლის ერთი მესამედის განმავლობაში „162“ პროცესის დროს პასუხისმგებლობა იყო მიცემული 463 მუშა, ამ რიცხვიდან 32 პროცესი მოეწყო „წითელ დახმარების“ საქმეების გამო, 10 აქტივისტების მოღვაწეობის, ხოლო 22 კი—ფულის შეკროვების მოწესრიგების გამო.

1928 წ. 1/3 განმავლობაში 264 ჯერ იყო ამხანაგებზე აღმოჩენილი იურიდიული დახმარება. დახმარება აღმოჩენილთა შორის პარტიული მიმართულებისა იყო 65 კაცი კომუნისტი, 244 წითელ ფრონტელი, 10 კომკავშირელი, 3 „წითელ ინგუტურმის“ წევრი, 7 „წითელი დახმარების“ წევრი, 1 ათვისტი, 1 სინდიკალისტი და 33 უპარტიო.

გერმანეთის „წითელ დახმარების“ ორგანიზაციის მოღვაწეობა მატერიალურ დახმარების თვალსაზრისით ხასიათდება შემდეგ ნაირად: პოლიტიკურ პატიმართა 1.391 ცოლმა და 1784 ბავშვმა მიიღო დახმარება, სასწრაფო დახმარება მიეცა 299 ადგილობრივმა და 154 პოლიტ-ემიგრანტს.

პოლიტიკურ-პატიმრებისა და მათი ოჯახების დასახმარებლად დაიხარჯა 75,166 მარკა. ციხიდან პატიმრების განთავისუფლების დროს დარიგებულ ერთდროულ დახმარების რაოდენობა უდრის 3.746 მარკას, სასწრაფო

დახმარებისათვის დახარჯულია 4.705 მარკა, იურიდიულ დახმარებისათვის -- 25.852 და უცხოელ ემიგრანტებს დახმარების სახით მიეცა 7.815 მარკა. პოლიტიკურ-ემიგრანტებისათვის დაწესებულია 18 მარკა კვირეში.

გერმანიის „წითელ დახმარებას“ ორგანიზაციასთან პოლიტ-ემიგრანტების დამხმარე განყოფილება დაარსებულია მხოლოდ ივლისის პირველიდან. გარდა ზემოაღნიშნული მატერიალურ დახმარებისა მთელი ამ ხნის განმავლობაში პოლიტ-ემიგრანტებმა 269 ჯერ მიიღეს იურიდიული რჩევა-დარიგებანი და სხვ. „წითელ დახმარებას“ ორგანიზაციამ 40 ჯერ მიიღო ხელისუფლებისაგან პოლიტ-ემიგრანტების ქვეყნის ფარგლებში დატოვების უფლება. 24 პ.-ემიგრანტები მოეწყო სამსახურზე, ხოლო 58 კი მიეცა საგზაო ხარჯებისათვის საჭირო თანხები. საექიმო დახმარება აღმოჩენილი იქნა ამხანაგებზე 30 ჯერ დროებითი ბინა მიეცა ამხანაგებს დაახლოებით 200 ჯერ.

„წითელმა დახმარებამ“ თვალსაჩინო შედეგებს მიაწვია გერმანიაში ორგანიზაციულ მუშაობის დარგში.

1-ლ ივლისიდან სექტემბრის უკანასკნელ რიცხვებამდე ინდივიდუალურ წევრთა რაოდენობა 172.023-დან 185.094 გაიზარდა. კოლექტიურ წევრთა რაოდენობა კი 473 ორგანიზაციიდან ივლისიდან 450-დღე გაიზარდა; საერთოდ წევრთა რაოდენობა 368.192 აღწევს. აქტივისტების რაოდენობა 441 კაცით გაიზარდა ამრიგად დღესდღეობით აქტივისტთა რაოდენობა 9618 აღწევს; მათ შორის 7203 კომუნისტია, 72 სოციალ-დემოკრატი, 2325 უპარტიო და 2 წვრილ ბურჟუაზიული წრეებიდან. ადგი-

ლობრივ ჯგუფების რაოდენობა უდრის 1.738, ხოლო მუშათა ჯგუფებისა და უჯრედებისა კი — 3949.

საანგარიშო პერიოდის განმავლობაში მოეწყო 2 საოლქო კონფერენცია, რომელშიაც მონაწილეობას იღებდა 96 კაცი, მოეწყო 103 სხდომები საოლქო კომიტეტ. 1.201 კრებები ადგილ. კომიტეტისა, სადაც მონაწილეობდა 11.472 კაცი, 1.659 ჯერ მოეწყო კრება, მონაწილეობდა 63,744 კაცი, — 319 ღია კრებები. მონაწილეობა მიიღო 110.587 დამსწრემ, ამავე ხნის განმავლობაში მოეწყო 341 მანაფესტაცია, რომელშიაც მონაწილეობა მიიღო 38.418 კაცმა და 45 კოლექტიურ წევრთა კრება, სადაც მონაწილეობდა 4.660 კაცი.

3 თვის განმავლობაში საერთო შემოსავალი აღწევს 302.681 მარკას (2 მარკა = 1 მან.); მათ შორის 112.797 საწევრო გადასახადიდან, 4789 კი — კოლექტიურ წევრთა შორის შეგროვილი და 95.442 სხვადასხვა სახის შემოწირულობები.

არგენტინა. რემედასის არგენტინის სექციამ ჩაატარა ახალ წევრთა აღრიცხვის კამპანია, რომლის შედეგების ანგარიშები ჯერ ჯერობით გამორკვეული არ არის.

ჩილას დიქტატორ იბანიესის ტერორთან დაკავშირებით ჩილიდან ჩამოვიდა აუარებელი ემიგრანტები „წითელი დახმარების“ საზოგადოება უდიდეს დახმარებას უწევს მათ, რომელიც შოულობს მათთვის ოთახს და სამუშაოებს. პოლიტიკურ ემიგრანტების სასარგებლოდ დიდის ხალისით ტარდება მატერიალური დახმარების აღმოჩენის კამპანია.

რემედასის მიმოხილვა

ჩინეთი: რევოლუციონურ მოძრაობის ზრდასა და განვითარებასთან ერთად იზრდება და ვითარდება თეთრი ტერორის საშინელი რეპრესიები ჩინეთის ყველა მსხვილ სამოეწველო ცენტრებსა და პროვინციებში. ჩინეთის რევოლუციონური გლეხობა და მუშათა კლასი სამკედრო-სასიცოცხლო ბრძოლას აწარმოებს საერთაშორისო კაპიტალთან, რომელსაც დაუკავშირეს თავისი ბედი-იღბალი ამავე ქვეყნის ბურჟუაზიამ და მოსყიდულმა გენერლებმა.

უმთავრესად იდეენება ის ვინც ასე თუ ისე თანაგრძნობას უწევს კომუნისტურ იდეებს. ცზიან-სუს გუბერნიის უფროსმა ბრძანება გასცა კომუნისტები დაპატიმრებისთანავე დახვრეტილ იქნეს ადგილობრივ ხელისუფლების მიერ.

შანჰაიში, ლი-ტი-სინის, სუნ-უოს, ლი-ჩი ჩენის, და ბაი-ცზუნ-ჩის მიერ გამართულ ბანკეტში ჩამოაყალიბეს „დახმარების ანტი-კომუნისტური საზოგადოება“, რომელშიაც შედიან შანჰაიში მყოფი გუანდუელი ვაჭრები, მოხელეები, ბანკირები და ყველა ჯურის ანტირევოლუციონური ეფემენტები ბაი-ცზუნ-ჩიმ განაცხადა, რომ ის ორი თვის განმავლობაში სრულიად დაიმორჩულებს კომუნისტებს.

ამ საზოგადოების ჩამოყალიბებამდე შანჰაის ხელისუფლების წარმომადგენლებმა დაპატიმრეს ინგლის-ამე-

რიკის თამბაქოს კამპანიის წარმოებათა აღმასრულებელი კომიტეტის 5 წევრი მუშები. დაპატიმრებულებს ბრალდებათ წაუყენეს გაფიცების ხელმძღვანელობა, რომელიც დაკავშირებული იყო კომუნისტურ მოძრაობასთან.

ამავე დროს გასული წლის დეკემბრის 27 სიკვდილით დასჯის განაჩენი გამოუტანეს 21 კაცს. მსჯავრდებულები დღემდის სხედან სამხედრო სამინისტროს საპრობილეში. ყველა ისინი დაპატიმრებულები არიან პოლიციისა და სამხედრო ხელისუფლების მიერ უკანასკნელი 2 თვის განმავლობაში. ხელისუფლება ირწმუნება, რომ ერთ-ერთი პატიმართ განი ჩაოიანის უნივერსიტეტის სტუდენტი გამოტყდა იმაში, რომ ის ნამდვილად წევრია კომუნისტური პარტიისა, სხვა დანარჩენები კი აშკარად ანობენ, რომ ფულს იღებდნენ ენ-სი-ბანისაგან უკმაყოფილება-მღელვარების გამოსაწვევად.

ჩინეთში თეთრმა ტერორმა განსაკუთრებით მწვავე ხასიათი მიიღო კანტონის დაცემის შემდეგ. რომ არ ვილაპარაკოთ იმის შესახებ თუ რა მოხდა კანტონში, ყოველდღიურად ხვრეტდნენ მთელს მხარეში და ცეცხლს უკიდებდნენ ვიხედაც იქვს მიიტანდნენ კომუნისტურ პარტიის წევრობაში. აღსანიშნავია ის გარემოება რომ ერთი მეორისადმი მტრულად განწყობილი სხვა და სხვა პროვინციების გენერლები, რომლებიც მუდამ ერთი-მეორეს

ექიშპებოდენ გაერთიანდენ და მთლიანი ფრონტით ეკვე-
თენ რევოლუციონურ მოძრაობას.

ხანკოში ჩატარებულია მრავალრიცხოვანი გაჩხრე-
კები, დაპატიმრებები და ამავე დროს აღმოჩენილია 2
კონსპირატიული ოთახი.

ქალაქ ხუან-ანი (პროვინცია ხუბეის ჩრდილოეთი
ნაწილი), რომელიც მთელი კვირის განმავლობაში გლე-
ხებისა და კომუნისტების ხელში იყო ისევ მთავრობის
ჯარებმა დაიკავეს. მოკლულ კომუნისტებისა და გლეხების
რაოდენობა 1:500 აღემატება. ამასთანვე ერთად რეგუ-
ლარულმა ჯარებმა დაამარცხეს გლეხთა მოძრაობა და
დაიკავეს ქ. ხაი-ლუფუნი.

უხანში აღმოაჩინეს ხუბეის კომუნისტური ორგანი-
ზაცია, რამაც გამოიწვია საშინელი რეპრესიული ზომების
შემოღება და დაპატიმრებანი.

შანჰაის ჩინურ ნაწილში საშინელი დაპატიმრებები
მიდის, რომლის მიზანია მთელი მხარე გასწმინდოს კომუ-
ნისტური მოძრაობისაგან.

მუქდენში დახვრიტეს არსენალში მომუშავე ორი
მუშა. ორთავეს წაყენებული ჰქონდა ბრალდება კომუნი-
სტური პარტიის წევრობისა და გაფიცვების მოსაწყობად
წარმოებულ აგიტაცია-პროპაგანდაში.

კომუნისტური პარტიისადმი სიმპატიური განწყობი-
ლების გამოჩენისათვის, იქვემდებარებოდა დაპატიმრეს და
უშალვე დახვრიტეს ხანკოში ჩაი-ტაი-პეი და ლი-ხან-ჩი.
დაპატიმრებას წინ უძღოდა მოლაპარაკება ჩინეთის ხე-
ლისუფლებასა და იაპონიის ელჩს შორის, ვინაიდან და-
სატუსაღებელი მოქალაქენი ცხოვრობდენ იაპონიის კონ-
ცესიის ტერიტორიაზე. მცირე ხნის დაკითხვის შემდეგ
ორივე გადაეცა ჩინეთის ხელისუფლების წარმომადგენ-
ლებს, რომლებმაც ისინი შეპყრობისთანავე დახვრიტეს.

უხანში დაპატიმრებულია აგრეთვე რამდენიმე სტუ-
დენტი გომინდანის ქალაქის განყოფილების 19 წევრი.

გერმანიის რეისხტაგის მომავალ არჩევნების წი-
ნასწარ მოსამზადებელ კამპანიით ბურჟუაზია ცდილობს
მოიპოვოს ხმის უმრავლესობა. ამ მიზნით რეისხტაგმა
უარყო კომუნისტური ფრაქციის მიერ შემოტანილი წი-
ნადადება კომუნისტური დეპუტატების წინააღმდეგ და-
წყებული საქმის შეწყვეტის შესახებ. აღნიშნულ კომუნი-
სტებს ბრალი ედებათ გერმანიის კომუნისტური პარტიის
ცენტრალურ კომიტეტის საქმეთა გამო; კომუნისტების
139 ხმის წინააღმდეგ 165 ხმისა, სოციალ დემოკრატიისა
და დემოკრატიის 4 წარმომადგენელის თავის შეკავებით
მიიღო ბურჟუაზიული პარტიის ბლოკის წინადადება კო-
მუნისტ დეპუტატის ხელშეუხებლობის მოსპობის შესახებ.

ამ გადაწყვეტილებას „როტე ფანე“ უკეთებს რა
კომენტარიებს, ხაზს უსვამს ბურჟუაზიული ბლოკის ჩა-
რებას ფოლადის ტრესტის სასარგებლოდ, რომელიც მი-
მართულია მუშათა კლასის წინააღმდეგ და ბურჟუაზიულ
ბლოკის მიერ გამოტანილ გადაწყვეტილებას რევოლუ-
ციონურ პროლეტარიატის ბელადებისათვის იმუნიტეტის
წართმევას.

ამავე დროს გრძელდება კომპარტიის წევრთა დევ-
ნა სასამართლოს ორგანოების საშუალებით. დეკემბრის 21,
ლეიპციგის სასამართლომ, ბრემნის პროლეტარულ წიგ-
ნით მოვაჭრე დაწესებ. მოსამსახურე კომუნისტ კავია-

რას 1 წლის ვადით ციხეში დაპატიმრება და 300 მარკა
ჯარიმა მიუსაჯა, კანონის საწინააღმდეგო მოქმედებისა
და „სახელმწიფოს ღალატის მოწყობაში მონაწილეობის“
მიღების გამო. აღნიშნულ სასჯელის გამოტანას ხელი შე-
უწყო წიგნის საწყობში ზოგიერთ აკრძალულ წიგნაკების
პოვნამ.

ს ა ფ რ ა ნ გ ე თ ი: კომუნისტების დევნას საფრან-
გეთში საზღვარი არა აქვს. პროცესები გრძელდება ჩვეუ-
ლებრივად, სასამართლოს პროცესების გამოსაწვევად საკ-
მარია საგაზეთო ფელეტონიც კი. ამრიგად კომუნისტურ
ორგანო „ფანგარდში“ დასტამბული წერილების გამო
ა.ხ. დორიოსა და კურტუსას სასამართლომ მიუსაჯა თითო
წელიწადი დაპატიმრება და 1.000 ფრანკი ჯარიმა თი-
თეულს.

დეკემბრის პირველ რიცხვებში პალატის კომუნისტ
დეპუტატს ამხ. დიუკლოს, სასამართლო ბრალს სდებდა
როგორც გაზეთ „კაიე-დე-ჟან-დეგუენ“-ის რედაქტორს,
რომელმაც სასამართლოს მტკიცებით ჯარის ნაწილებს
მოუწოდებდა არ დამორჩილებოდენ ბრძანებას, ბრალდე-
ბულ დიუკლოს სასამართლომ მიუსაჯა 1 წლის ციხე
1.000 ფრანკი ჯარიმა.

სააპელაციო გამსწორებელმა პალატამ განიხილა
კომუნისტური პარტიის ორგანოს რედაქტორის კლამამი-
უსის საქმე რომელსაც სასამართლოს პირველი ინსტან-
ციის მიერ მისჯილი ჰქონდა 6 თვე ციხე. სააპელაციო
პალატის მიერ დატკიცებული იქნა პირველ ინსტანციის
სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენი.

დეკემბრის 6, ფურიე, ფერრა და გეის მიესაჯა თი-
თეულს 2 წ. ციხე და 1.000 ფრანკი ჯარიმა. ანდრე მარ-
ტის, იმპერიალისტურ ომის წინააღმდეგ გამოქვეყნებულ
წერილის გამო, მიესაჯა 2 თვე ციხე და 100 ფრანკი
ჯარიმა.

იტალია: იტალიის ფაშისტური ხელისუფლება
ანადგურებს რევოლუციონურ მუშათა კლასის მოძრაო-
ბას. რომში მიმდინარეობს „54“ და „83“ პროცესის მო-
სამზადებელი კამპანიები. სახელმწიფოს მშვიდობიანობის
პრინციპზე ჩამოყალიბებული განსაკუთრებული ტრიბუ-
ნალში სწარმოებს მიღწეულ კომუნისტებს საქმეთა მოს-
მენა. აღნიშნულ ამხანაგების წინააღმდეგ ბრალდებად წა-
ყენებულია შეთქმულების მოწყობის ცდა. ყველა ბრალ-
დებულებს სასამართლომ გამოუტანა განაჩენი წლინახევ-
რიდან 6 წლამდე ციხეში დაპატიმრება.

ვენგარია: ვენგარიის მთავრობამ ამნისტიით გა-
ანთვითხულა 150 პატიმარი. ამნისტია შეეხო მხოლოდ
1918 წ. მსჯავრდებულებს (ე. ი. ვენგარიის გასაბჭოებამ-
დე მსჯავრდებულებს). უკანასკნელ წლების განმავლობა-
ში გასამართლებულ პატიმრებს ამნისტია არ შეუფარდა
„კაცთმოყვარე“ ხელისუფლებამ.

პოლონეთი: ლიუბლინის სააპელაციო სასამარ-
ლომ დაამტკიცა 123 უკრაინელ მოქალაქეთა საქმის გა-
მოვლადიმრო-ვოლინის სასამართლოს მიერ გამოტანი-
ლი განაჩენი. აღნიშნულ მოქალაქეთ ბრალდებობათ კო-
მუნისტური მოღვაწეობა. 9 კაცს მიესაჯა საუკუნო კა-
ტორღა, 10—საკატორღო მუშაობა 15 წლით ვადით-
დანარჩ. კი მიესაჯა საკატორღო მუშაობის მძიმე პირობები
6 დან 10 წლამდე. 60 კაცს მიესაჯა თითოეულ ოთხი წე-

ლიწადი საკატორლო მუშაობისა. დეკემბრის 10 ლუკში 34 კაცი პროცესის გამო გამოტანილია განაჩენი, დაპატიმრებულებს ბრალდებით უყენებენ კომუნისტურ მოღვაწეობას დასავლეთ უკრაინაში. დაპატიმრებულებიდან 2 გაამართლა სასამართლომ დანარჩენებს მიესაჯა საკატორლო მუშაობა სხვა და სხვა ვადით. განაჩენის გამოტანის შემდეგ საკატორლო სატუსალო ვრონკში მოიყვანეს 24 კაცი. დეკემბრის 24 ვარშავის სასამართლომ 4 წ. ციხე მიუსაჯა მოქ. ლიფშიცის რემედისის ორგანიზაციაში მუშაობის გამო. სასამართლოშივე დაპატიმრეს პოლონეთის სეიმის დეპუტატის ქალიშვილი სოფია შტიინი. პოლიციის მტკიცებით ამ უკანასკნელს დაპატიმრებას დროს „აღმოაჩნდა არალეგალური ფურცლები და სხვა და სხვა საბუთები“.

გასული წლის დეკემბრის 27 გაზეთების ცნობის თანახმად პოლიციის მიერ აკრძალულია კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის სააგიტაციო-საპროპაგანდო განყოფილება და არქივი ქ. ვარშავაში. პოლიციის მიერ ლიკვიდაცია ჩატარებული იქნა 2 დღე და ღამის განმავლობაში. ამავე დროს გაჩხრეკილი ბინები: მეჩესლივ ლუკავსკის, ალექ. ოსტროვს-

კის, მეჩესლივ კვიატოვკოვსკის, ედვარდ პრიმა-ვოდისკის, იან ხემპლის, რამან გრანსის, ცეცილია გრიანბერგის, ჩესლივ გროსსერისა და მოშვი ამსტერდამელისა. შემდეგ იგივე გაზეთი დასძენს, რომ ბრონისლავ კამენსკის აღმოაჩნდა ცენტრალური კომიტეტის არქივი, არალეგალურ პარტიის სტამბა, სადაც თითქოს იბეჭდებოდა „ჯარისკაცი-კომუნისტი“ აღნიშნულ ბინების მეპატრონენი ხემპელის გამოკლებით დაპატიმრებულნი არიან. გარდა ამისა დაპატიმრებულია კიდევ შემდეგი ცხრა კაცი: კაზიმირ გროხულსკი გენრიხ ბიტნერი, ტადეუშ ჟარსკი, სამუელ ბუხოვსკი, გენრიხ კოსოვსკი, ტეიხი, ელენა ალტენბერგი, ანა გოლდბერგი, ექიმი ფელიქს ზაქს და სხვ.

ბულგარეთი: ბულგარეთის პოლიცია ირწმუნება თითქოს მან აღმოაჩინა იარაღის საწყობი კონსენდოლეში ამასთან დაკავშირებით დაპატიმრებულია 39 კაცი, რომელთაც პოლიცია ბრალდებით უყენებს კომპარტიის წევრობას, ამასთანავე პასუხისმგებებაში მიცემულია ცნობილი გლეხთა მოღვაწე, რომლის ვინაობას სხვა და სხვა მოსაზრებათა გამო არ აქვეყნებს ბულგარეთის პოლიცია.

რემედისის თელავის სამაზრო კონფერენცია. მესამე რიგზე შუაში ზის რემედისის საქ. ც. კს პრეზიდიუმის წევრი ამხ. ბ. მუმლაძე, მეორე რიგზე — შუაში ზის რემედისის თელავის სამაზრომის თავმჯდომარე ამხ. ივ. დავითიანი

საქართველოს ალბილუმი

რეგულაციის სამართლებრივი კონფერენცია

(ქ. თელავი)

თებერვლის შუა რიცხვებში თელავის პროფკავშირების კლუბის დარბაზში მოწვეული იყო რეგულაციის სამართლებრივი კონფერენცია, რომელსაც დაესწრო 50-ამდე დელეგატი, როგორც ქალაქ თელავიდან, ისე სოფლებიდანაც.

კონფერენციაზე გამოცხადდა საქართველოს რეგულაციის ცეკას წევრი ა. მ. მუმლაძე.

კონფერენციას ხსნის სამართლებრივი კომიტეტის თავმჯდომარე ა. მ. ივ. დავითიანი, საპატიო თავმჯდომარეობად არჩეულ იქნენ შემდეგი იმხ. კლარა ცეცხლინი, სტალინი, მაზარაძე, მ. კახიანი და მიხა ჩოდრიშვილი. მიღებულ იქნა შემდეგი დღის წესრიგი:

1. საქართველოს რეგულაციის ცეკას მოხსენება.
2. რეგულაციის თელავის სამართლებრივი კომისიის საზოგადოებრივი მოხსენება.
3. სარევიზიო კომისიის მოხსენება.
4. არჩევნები: კომიტეტის, სარევიზიო კომისიისა და საქართველოს ყრილობის დელეგატებისა.
5. მიმდინარე საკითხები.

პირველ მოხსენებას აკეთებს ა. მ. მუმლაძე, რომელიც დაწვრილებით მოუდებობს საქართველოს რეგულაციის ცეკას მუშაობას 1926—27 წლების განმავლობაში. ა. მ. მუმლაძე ყველა დარგებს და განსაკუთრებით ჩერდება ფინანსური მხარეზე. დასასრულ ა. მ. მუმლაძე გადადის სამართლებრივი კონფერენციის მუშაობაზე და აღნიშნავს იმ მიღწევებს და ნაკლს, რაც ახასიათებს სამართლებრივ „ცოცხალ“ და „მკვდარ“ განყოფილებებს. შეკითხვებზე პასუხის გაცემის შემდეგ იწყება კამათი, რომელშიაც მიიღეს მონაწილეობა ა. მ. მ. ჩარეკიშვილმა, ვ. პაატაშვილმა, მეგუთნიშვილმა, ზურაბიშვილმა და სხვ.

ყველა მოკამათენი აღნიშნავდნენ, რომ საქართველოს ცეკას მუშაობა დიდი წარმატებით მიდის წინ, მას ბევრი დადებითი მხარეები აქვს და მუშაობაც უნდა დაგეგმავყოფილებლათ ჩაითვალოსო, საჭიროა რეგულაციის საქართველოს ცეკამ მეტი ცოცხალი კავშირი იქონიოს სამართლებრივი კონფერენციებთან, დიდი ყურადღება მიექცეს პიონერთა და განსაკუთრებით ახალგაზრდათა შორის მუშაობას, ზოგიერთ მხარეს გაუდიდოს 0/0%, მაგალითად თელავს, რომლის მუშაობა ეხლა ყალიბდება. ჟურნალი რეგულაციის გამოსვლას სისტემატიური ხასიათი მიეცეს და უზრუნველყოს ახალ-ახალი. ლოზუნგ-პლაკატებით და საჭირო ლიტერატურით.

სათანადო პასუხის გაცემის შესახებ, კონფერენცია იწონებს საქართველოს რეგულაციის ცეკას მუშაობის და გადადის მორიგ მოხსენებაზე.

თელავის რეგულაციის სამართლებრივი კომიტეტის საანგარიშო მოხსენებას აკეთებს ა. მ. ივ. დავითიანი.

მომხსენებელი ეხება თელავში რეგულაციის დაარსების მოკლე ისტორიას, პირველ ხანებში გაცხოველებულ

მუშაობის, შემდეგ მოსუსტებას და სავსებით მინელებას, რასაც მიექცა ჯერ-ვანი ყურადღება პარტიულ კომიტეტის და სამართლებრივოს მიერ, რომელმაც 1926 წლის თებერვალში მოიწვია საგანგებო კრება, დაისვა აღნიშნულ საზოგადოების გამოცოცხლება - ამოქმედების შესახებ, ამოჩეულ იქნა სამართლებრივი კომიტეტის თავმჯდომარე, ძველი კომიტეტის შემადგენლობა კოოპერაციით ახალი ძალებით შეივსო.

მართლაც რამდენიმე დღის შემდეგ მოხდა რეგულაციის აწევილ-დაწევილ საქმეების გადაბარება ახალ კომიტეტზე, რომელიც სიით ჩაბარებულის და მომავლის მუშაობის პასუხისმგებლობას კისრულობდა და მეტი არაფერი.

ახალი კომიტეტი რამდენიმე დღე მოუწია ამ საქმეების მოგვარება-მოწესრიგებას, ვინაიდან საქმეების გადაბარების დროს არავითარი ცნობები არ მოიპოვებოდა წევრთა რაოდენობაზე, შემადგენლობაზე, უჯრედების რიცხვზე, ფინანსური ანგარიშებზე და სხვ.

ერთი სიტყვით ფაქტიურად რეგულაციის ორგანიზაცია როგორც ქალაქად, ისე სოფლად დაშლილათ იყო გამოცხადებული. ამიტომ კომიტეტმა მიზნათ დაისახა ხელახლად შესდგომოდა რეგულაციის ჩამოყალიბებას მთელ მაზრაში.

საჭირო იყო რეგულაციის იდეების პოპულიარიზაცია, ფართე მასის გაცნობა-დაახლოება მის ამოცანებთან და მიზნებთან, ამიტომაც პროფკავშირების დახმარებით მუშა-მოსამსახურეთა საერთო კრებებზე კეთდებოდა სათანადო მოხსენებები, ირჩეოდა დაინტერესებულ პირებისგან საინიციატივო ბიურო, რომელსაც ეძლეოდა პრაქტიკული მითითებანი, დარიგება, საანკეტო ფურცლებით წევრების აღრიცხვაზე ასაყვანათ.

ამ სისტემით კომიტეტი უკვე გადავიდა ინდივიდუალურ წევრების წესზე.

შემდეგ დაიქირავა ბინა, შეიძინა საჭირო ინვენტარი მოიწვია ინსტრუქტორი; შეადგინა სამუშაო გეგმა და ხარჯთ აღრიცხვა და შეუდგა ყოველდღიურ მუშაობას.

თამამად შეიძლება ითქვას, რომ საანგარიშო ხსნის განმავლობაში ნაწილობრივ კომიტეტმა მიაღწია თავის მიზანს. დღეს დღეობით უკვე საჭირო ინვენტარით უზრუნველყოფილია იგი.

ჩამოყალიბებულია უჯრედები ქალაქად 19, სოფლად 16 და რამდენიმეც საინიციატივო ბიუროები. ნამდვილ წევრთა რიცხვი ამ ჟამად უდრის 1.264, მოწესრიგებულია საქმის წარმოება და რაც მთავარია ფინანსური ანგარიში. არც ერთი კაპიკი არ იხარჯება უსაბუთოთ და უმიზნოთ, ყველა ტარდება ორდერებით რეზილიუციებით, რასაც ფხიზლად თვალყურს ადევნებს სარევიზიო კომისიაც. გარდა ამ მუშაობისა, წევრთა შორის ტარდება ინტერნაციონალურათ აღზრდის მიზნით კრებები, თათბირები და პლენუმები.

მართალია, დღემდის სოფლად საგრძნობლათ მოიკოკლებდა სამართლებრივის მუშაობა, უტრანსპორტობის გა-

მო, მაგრამ უკანასკნელათ ეს ნაკლი ნაწილობრივ სწორდება და კომიტეტის ყურადღება გადადის სოფელზე. იმედია, ამბობს მომხიენებელი, რომ ახლად ამორჩეული კომიტეტი პირნათლად შეასრულებს ამ ამოცანას. დიდი ყურადღება ექცევა აგრეთვე ლიტერატურის გავრცელებას და ამ დარგშიაც შემდეგი სურათი გვეშლება: რუსული ჟურნალი „Путь Монга“ და „Бюлетень“ ვრცელდება 30 ხოლო ჟურ. „რემედასი“ კი 100, ცალი აგრეთვე რემედასის რუსული კალენდრები და წერილი წიგნაკები და პლაკატები.

საქიროებისამებრ იმართებოდა საპროტესტო მიტინგები, დემონსტრაციები და სხვა.

დასასრულ მომხსენებელი დასძენს რომ აღნიშნულ დროის განმავლობაში შემოსავალი ყოფილა 2.057 მან. 06 კაპ. და გასავალი კი—1943 მან. 55 კაპ.

კომიტეტს თავის საქიროებისათვის დაუხარჯავს 26—27 პროცენტამდე.

მომხსენებლის ირგვლივ მიეცა მრავალი შეკითხვები: გაიმართა მხურვალე კამათი, რის შემდეგ კონფერენციამ კომიტეტის მუშაობა აღიარა დამაკმაყოფილებლათ და მისცა მთელი რიგი პრაქტიკული მითითებანი.

სარევიზიო კომისიის მუშაობის შესახებ მომხსენებას აკეთებს ამხ. ზურაბიშვილი, რომელიც აღნიშნავს თავიანთ მიერ გაკეთებულ რევიზიის შედეგებს, ნაკლზე და მიღწევებს. კონფერენცია სარევიზიო კომისიის მუშაობასაც სთვლის დამაკმაყოფილებლად.

სამანდატო კომისიის თავმჯდომარე ამხ. დ. რევაზოვის მომხსენების შემდეგ კონფერენცია გადადის არჩევნებზე.

სამაზრო კომიტეტში ამორჩეულ იქნა 15 წევრი 73 კანდიდატით, სარევიზიო—კომისიაში კი 3 წევრი ორი კანდიდატით.

სამაზრო კომიტეტის თავმჯდომარეთ არჩეულ იქნა ამხ. ივანე დავითიანი, პრეზიდიუმში—ამხ. ნ. ჭელიძე, კ. გეგელიძე, ნინო ჟღენტი, ივ. დავითიანი, დ. რევაზოვი, ბ. ჩარქიშვილი და კ. მდივნიშვილი.

საქართველოს რემედასის ყრილობაზე გასაგზავნათ ამორჩეულ იქნენ ამხ. ივ. დავითიანი და მ. არსენაშვილი.

მთელი დღის ინტენსიურ მუშაობის შემდეგ კონფერენციამ თავის მუშაობა დაამთავრა საღამოს 8 ნახევარ საათზე, საიდანაც დელეგატები უფასოთ მიპატიჟებული იქნენ სახალხო თეატრში რემედასის სასარგებლოდ გამართულ წარმოდგენაზე დასასწრებლათ.

ივანე დავითიანი.

ნაყოფიერად ვმუშაობთ

(ქ. ახალ-სენაკი)

ქ. ახალ-სენაკის სასოფლო-სამეურნეო ტექნიკუმის რემედასის უჯრედი ჩამოყალიბდა 1927 წ. თებერვალში. უჯრედმა თავის გარშემო შემოიკრიბა 120 წევრი. უნდა ითქვას, რომ ამ ორგანიზაციაში ჩაბმულია მოწაფეობისა და მასწავლებლობის მთელი ასი პროცენტი. უჯრედს ჰყავს თავისი ბიურო განაწილებულია სამუშაო, როგორცაა: საორგანიზაციო, ბეჭდვითი სიტყვის გავრცელება და სხვ.

ვრცელდება რემედასის საქ. ცენტრ. კომ. მიერ გამოცემული ჟურნალ რემედასი და სხვ. უჯრედში გავრცელებულ იქნა 35 მან. სხვ. და სხვ. წიგნაკები. წიგნაკების გავრცელებამ დიდი ხალისი გამოიწვია წევრთა შორის. კარგი იქნება სამაზრო სისტემატიურად გამოიწერდეს ჟურნალ რემედასს და სხვ. წიგნაკებს.

კულტურულ მუშაობის დარგში აღსანიშნავია უჯრედის ბიუროს ხელმძღვანელობა თავისი წევრების მიმართ. ბიუროს ხელმძღვანელობით იმართება მოხსენებები რევოლუციონურ მოძრაობასა და თანამედროვეების შესახებ, ჩატარებულ იქნა მოხსენებები შემდეგ თემაზე; მსოფლიო რევოლუცია და რემედასის მნიშვნელობის შესახებ პირველი ინტერნაციონალი და მუშათა მოძრაობა.

რემედასის ორგანიზაციამ თავის ერთ-ერთ კრებაზე წამოაყენა იდეა რემედასის კედლის გაზეთის გამოცემის შესახებ. აზრთა—გაცვლა გამოცემის შემდეგ დაადგინეს გამოცემულ იქნეს კედლის გაზეთი „რემედასის“ სახელწოდებით. ამავე კრებაზე არჩეულ იქნა სარედაქციო კოლეგია 7 კაცის შემადგენლობით, რომელნიც უკვე შეუდგნენ თავის მოვალეობის აღსრულებას, ამრიგად სისტემატიურად იცემა რემედასის კედლის გაზეთი. ის შინაარსისა და ფორმის მხრივ გაცილებით სჯობნის სხვა კედლის გაზეთებს.

თითოეული ნორმის გამოცემას რემედასის წევრები დიდის ხალისით ხვდებიან. გაზეთში შუქდება ფრიად საყურადღებო საკითხები ადგილობრივი ორგანიზაციული ცხოვრების შესახებ.

აღსანიშნავია აგრეთვე შემოხსენებულ უჯრედში ორგანიზაციული მუშაობა. წევრებს უყოყმანოთ შემოაქვთ საწევრო გადასახადები, მათ გათვალისწინებული აქვთ რემედასის მნიშვნელობა. წევრები არ იშურებენ თავიანთ წვლილს ბურჟუაზიულ ქვეყნების ციხეებში მოქცეულ პოლიტ-პატიმრებისა და მათი ოჯახების სასარგებლოდ. დღიდან უჯრედის დაარსებისა მუშაობა წინ მიიწევის. რაც უნდა მიეწეროს უჯრედის ხელმძღვანელობის დაუღალავ მუშაობას, რისთვისაც ისინი მადლობის ღირსნი არიან.

პოლიკარპე ოჩიგავა.

როგორ ჩავატარეთ რემედასის კვირაული

(ზუგდიდის მაზრა)

თანხმად რემედასის საქ. ცენტ. კომიტეტისაგან მიღებულ დირექტივებისა მიმდინარე წლის იანვრის 9-ს რემედასის სამაზრო კომიტეტის პრეზიდიუმმა რემედასის კვირეულის ჩატარების მიზნით გამოჰყო სპეციალური კომისია 9 კაცის შემადგენლობით. კომისიაში შევიდა 2 ქალთა წარმომადგენელი, თავმჯდომარეთ არჩეულ იქნა ზუგდიდის აღმასკომის აგიტპროპ განყოფილების გამგე ამხ. ბ. ჯანაშია. კომისიის მიერ გამოყოფილ იქნა ამხანაგები რაიონებში რემედასის კვირეულის ნაყოფიერად ჩატარებისათვის.

მოწვეული იქნა ქალაქის აქტივის თათბირი, სადაც ფართოდ იქმნა გაშუქებული კვირეულის ჩატარების მნიშვნელობა და კაპიტალისტურ ქვეყნების ციხეებში მო-

უნდა აღინიშნოს ის გარემოებაც, რომ პირველ ხანებში საწევრო გადასახადს ყველა იხდიდა, ტექნიკუმების მოწოდება დიდი უპრავლესობა შედიოდა ორგანიზაციაში, უკანასკნელ ხანებში ძლიერ მოდუნება ემჩნევა მუშაობას.

ჩვენის აზრით ამ საკითხს ჯეროვანი ყურადღება უნდა მიაღწიოს ა. ლ. კ. კ. უჯრედის ბიურომ, რათა ამრიგად რემედისის ორგანიზაციის გარეშე არ დარჩეს არც ერთი წევრი კომკავშირისა. *)

ალ. მირცხულავა.

დავბარსეთ რემედისის ორგანიზაცია

ჩოხატაურის თემის სოფელ დაბლაციხეში (ოზურგეთის მაზრა) სამ თვეზე მეტია რაც არსებობს რემედისის ორგანიზაცია, რომლის ხელმძღვანელად არჩეული იყო სამი კომკავშირელი ამხანაგი. სამწუხარო ის არის რომ ჯერ-ჯერობით არავითარი მუშაობა არ სწარმოებს და სამი ამორჩეული ამხანაგი თავს არ იტკიებენ რემედისის რიგებში წევრთა ჩასაბმელად და მუშაობის გასაცხოველებლად.

ასეთი საქციელი ყოვლად დაუშვებელია. დროა ყველამ შეიგნოს, რომ რემედისის ორგანიზაცია არის ერთადერთი არაპარტიული საერთაშორისო ძლიერი ორგანიზაცია, რომელიც კომუნისტურ პარტიასთან ერთად მთელი ხუთი წლის განმავლობაში თავგანწირვით ებრძვის საერთაშორისო მებრძოლ მუშათა კლასის მტრებს.

ჩვენ ვალდებული ვართ გავაცხოველოთ მისი ნაყოფიერი მუშაობა მშრომელ გლეხკაცობაში.

არც ერთი გლეხი, არც ერთი გლეხის ქალი კომკავშირელი და სოფლის მშრომელი ინტელიგენტი რემედისის რიგების გარეშე.

რემედისის ორგანიზაციები კი დროა გაიწმინდოს მკვდარ სულებისაგან რომლებიც, თავიანთი უმოქმედობით ხელს უშლიან ჩვენი ორგანიზაციის ზრდას და მის ნაყოფიერ მუშაობას. *)

ბოგირისპირელი.

ქ. სამტრედიის

რემედისის სამტრედიის სარაიონო კომიტეტი მიმდინარე წლის 22 დან 30 — იანვრამდე აწარმოებდა ყულებებით ფულის შეგროვებას საზამთრო კომპანიასთან დაკავშირებით. კვირეულის განმავლობაში შეგროვილ იქნა 596 მან. და 19 კაპ.

რემედისის სამტრედიის სარაიონო კომიტეტი უღრმეს მადლობას უცხადებს ქვემო ჩამოთვლილ ამხანაგებს იმ თავდადებული მუშაობის გამო, რომელიც მათ გამოი-

*) რემედისის სრულიად საქართველოს ცენტრალური კომიტეტი სათანადო ზომებს მიიღებს ასეთი მოვლენების აღმოსაფხვრელად.

რედ.

*) რემედისის საქ. ცენტრალური კომიტეტი წინადადებას აძლევს რემედისის ოზურგეთის სამაზრო კომიტეტს ბოლო მოუღოს ასეთ არანორმალურ მდგომარეობას.

რედ.

ჩინეს ქალაქად და მახლობელ სოფლებში ყულებებით ფულის შეგროვების კამპანიის ჩატარებაში.

განსაკუთრებული მადლობის ღირსნი არიან შემდეგი ამხანაგები:

1. ს. კურციკიძე, 2. ლ. ნიკურაძე, 3. ლ. ტორონჯაძე, 4. მუქერია, 5. ვ. ქუთელია, 6. სერაპიონ ტორონჯაძე, 7. ს. კომახიძე, 8. თ. კვანტალიანი, 9. ქ. ქუთელია, 10. ალ. დონდუა, 11. კ. ნუცუბიძე, 12. ნ. ორმოცაძე, 13. ფ. ჩოჩია, 14. ვასილიდა პაპავა, 15. მ. მდივანი, 16. ვ. ფარცხალაძე, 17. ა. გაგუა, 18. მაჩუტაძე, 19. ი. კომახიძე, 20. ორბელაძე, 21. ნ. ჩხეიძე, 22. გრიშა შოთაძე, 23. ნ. ბეჟუაშვილი, 24. ხ. ნანეიშვილი, 25. ქ. კანდელაკი, 26. თ. სიხარულიძე, 27. თ. ჩხეიძე, 28. მაქავარიანი, 29. დ. კაკაბაძე, 30. თ. ნადარაია, 31. რ. ფარცხალაძე, 32. თ. ახობაძე, 33. ფ. გრიგოლია, 34. კ. კაქახიძე, 35. აქ. ნინუა, 36. შ. რუხაძე, 37. გ. კახიანი, 38. სილ. კობრეიძე, 39. ა. პატარიძე, 30. ვ. წულეისკირი, 31. ხურცილაყა და 32. მელქაძე.

რაიკომი.

მისაგაძი გავალითი

სარაიონო კომიტეტმა მიზანშეწონილად ცნო, სამაზრო კომპანიის ჩატარების განმავლობაში მოწოდების სახით მიემართა სამტრედიისა და მის ახლო მდებარე სოფლებში არსებულ სხვადასხვა კოოპერატიულ სახელმწიფო და საზოგადო ორგანიზაციებისათვის და მასთან ერთად პროფ-ორგანიზაციებისათვის, რომ მათ გაეღოთ დაწესებულების სახელით დახმარება შეძლებისდაგვარად, რევოლიუციისათვის მებრძოლთა დახმარების ფონდის გასაძლიერებლად. ორგანიზაციებს მოწოდებები დაეგზავნა ა-წ. 22 იანვრის თარიღით № 26, მოწოდების ფურცელი დაეგზავნა 28 ორგანიზაციას მათ რიცხვში ზოგიერთ ორგანიზაციებმა უკვე გვაცნობეს შემოწირულების რაოდენობა და ზოგიერთები პასუხს არ იძლევიან არც დადებითს და არც უარყოფითს, რისთვისაც კომიტეტი გთხოვთ მოგვაწოდოთ ცნობები, რაიც მოგვცემს საშუალებას, ჩვენი ჟურნალში გამოაქვეყნოთ იმ ორგანიზაციების მიერ გადადებული თანხის რაოდენობა, რომლებმაც გაიღეს რევოლიუციისათვის მებრძოლთა დახმარებლად წვლილი და მით ხელი შეუწყვეს ბურჟუაზიის ციხეებში გამომწყვდეულ რევოლიუციონერთა საქმის გაუმჯობესებას.

რემედისის სამტრედიის რაიკომი.

პარტი უბლები მოგვცა

ქ. სილნალის ეკონომიურ ტექნიკუმში არსებულ ა. ლ. კ. კავშირის უჯრედმა ჩაატარა რემედისის კვირეული.

ამ კვირეულის ნაყოფიერებას უნდა მიეწეროს ის გარეგნობა, რომ რემედისის ადგილობრივ ორგანიზაციის წევრთა შემადგენლობა 30 კაციდან გააზარდა დღეს ის 40 აღწევს. ჩვენ გვჯერა რომ ახალი წევრები უფრო ენერგიულად გააძლიერებენ რემედისის ნაყოფიერ მუშაობას და ხელს შეუწყობენ მშრომელ მასების ინტერნაციონალურად აღზრდას.

რემედასის ყოველი წევრი ვალდებულია აქტიური მოღვაწეობა გამოიჩინოს, როგორც ორგანიზაციულ მუშაობაში ისე კაპიტალისტურ ქვეყნების ციხეებში მოქცეულ პოლიტ. პატიმრების დახმარების საქმეში.

დროა რემედასი გახდეს პოპულარული ორგანიზაცია მშრომელთა ფართე მასებში.

რევ—ერი.

დავაარსეთ რემედასის უჯრადი (სოფელ ნახახულევი)

ნახახულევის თემის უჯრედთან ჩამოყალიბდა რემედასის უჯრედიც. პარტიის უჯრედის წევრები სიხარულით შეხვდნენ რემედასის დაარსებას. არჩეულია ბიუროს წევრები, ბიურომ გამოჰყო მომხსენებელი რემედასის მნიშვნელობის შესახებ.

ბიურომ დაადგინა 2 კვირაშიჭერთხელ იქნეს მოწვეული რემედასის კრება. აქვე ჩამოყალიბებულია სცენის მოყვარეობა და სხვა წრეები. იმედია სოფელ ნახახულევის რემედასის უჯრედი ნაყოფიერ მუშაობის წარმოებით თავის წვლილს შეიტანს რემედასის მოღვაწეობაში.

აკაკი კობეშავიძე.

ავირჩიეთ რემედასის ბიურო

ქ. ხონის პროფ-ბიუროსთან არსებულ ახ. კ. კავშირის უჯრედთან ჩამოვაყალიბეთ რემედასის უჯრედი, რომელიც აერთიანებს 52 წევრს. არჩეულია ახალი ბიუროს ხუთი წევრისა და 2 კანდიდატის შემადგენლობით, რომელიც უკვე შეუდგა თავის მოვალეობის ასრულებას. უჯრედს ეტყობა ცოცხალი საქმიანობა. ვუსურვოთ, რომ მან გაამართლოს დაკისრებული მოვალეობა.

იონა.

უპუარდლეო წევრები

ქ. ქუთაისის მაზრის, უხუთის თემში ერთ წელზე მეტია, რაც არიან რემედასის წევრები, მაგრამ სამწუხაროდ უნდა აღინიშნოს რომ მათი არსებობის შესახებ არაფერი იცის რემედასის ქუთაისის სამაზრო კომიტეტმა. სამაზრო კომიტეტს არც იმისთვის შეუწუხებია თავი, რომ აღნიშნულ თემში მცხოვრებ რემედასის წევრებისათვის საწევრო წიგნაკები დაერიგებია.

ამასთანავე ერთად თემში არ არსებობს რემედასის უჯრედი, სამაზრო კომიტეტს არც ამ გარემოებასათვის მიუქცევია ყურადღება, რაც ჩვენის აზრით ყოველად დაუშვებელია*).

ნებაყოფლობითი ორგანიზაციის წევრები თავის ნებაზე ყავს მიშვებული სამაზრო კომიტეტს, ალბათ ამით აიხსნება ის გარემოება რომ სამაზრო კომიტეტმა არაფერი იცის უხუთის თემში მცხოვრებ რემედასის წევრების შესახებ.

დღეს წევრები დაქსაქსული არიან. მათ არა აქვთ არც საწევრო წიგნაკები და არც საწევრო ფულის გადახდაზე აწუხებს ვინმე. რემედასის ქუთაისის კომიტეტს მოვავრთებთ რომ ასეთი მუშაობა არ ვარგა. საჭიროა ამას საზღვარი დაედვას.

მიხედეთ უხუთის თემს!

უპკანდური.

ამხ. სილვა თოდრიას გამოწვევით კაპიტალისტურების სასარგებლოდ შემომაქვს 5 მანეთი და ამავე მიზნით ვიწვევ შ. მდევ ამხანაგებს:

1. პალატი ბაქრაძეს,
2. დავით ეპიტაშვილს,
3. ლადო ყუფუნიას,
4. ირაკლი ჯაფარიძეს,
5. ვარა დოლიძეს,
6. ვეფხო აკოფაშვილს,
7. ი. მოსაშვილს,
8. გრ. მუშიშვილს,
9. ალექსანდრე ყაზარაშვილს,
10. პეტე ცაგარელს,
11. დათიკო აფციაშვილს,
12. მოსე ბილუხაძეს,
13. აკაკი მენაბდეს,
14. კოტე მისტაშვილს,
15. კოტე გოგლაშვილს,
16. ვანო ბაბალაშვილს,
17. ალექსი ბაიდაშვილს,
18. დათიკო გოგიტიძეს,
19. გიორგი მესტიაშვილს,
20. ილიკო სარაჯიშვილს,
21. ვანო ხირსელს,
22. ვალიკო ბოკერიას და
23. მიშას.

ივანე მჭედლიშვილი.

ამხ. პარმენ აფხაძის გამოწვევით რემედასის სასარგებლოდ შემომაქვს ხუთი 5 მანეთი და ვიწვევ შემდეგ ამხანაგებს:

1. საშა პაპავას,
2. გრიგოლ ხუროძეს,
3. ლევან ჯაკობიას და
4. ამბერკი ჟორჟოლიანს. (ქუთაისიდან)
5. შალვა გეგენავას,
6. ვანო პოლოხოვს,
7. ნიკო ჭეიშვილს. (განათლების კავშირიდან)
8. ნინო მახარაძეს,
9. ილია სიხარულიძეს,
10. დოროთე ფირცხალავას,
11. ილიკო სალაყაიას,
12. სოლომონ ლორთქიფანიძეს,
13. დავით მელქიძეს (ტფ. საბჭოს განათლების სექციიდან),
14. კოტე მართაშვილს და
15. ვანო ბაბალაშვილს (სიღნაღიდან)
16. კატო ნასიძეს,
17. მარო ნოზაძეს და
18. ზაქრო ხუროძეს. (მე 29 შრომის სკოლიდან).

ნინო ძიძიგური.

* ქუთაისის რემედასის რედაქცია საცხებით ეთანხმება ამხ. „უპკანდური“-ს და დასძენს, რომ ასეთი უყურადღებოება სამაზრო კომიტეტის მხრივ დანაშაულს უდრის. აღნიშნული გარემოება ერთხელ კიდევ ადასტურებს იმ ფაქტს, რომ ადგილებზე მომლოავე ამხანაგები სხვათა შორის ეკიდებიან რემედასის მუშაობას.

რედ.

ამხანაგების გამოწვევით საერთაშორისო რევოლუციისათვის მებრძოლ რევოლუციონერების დასახმარებლად შემომაქვს 5 მანეთი და ჩემის მხრიდან ვიწვევ შემდეგ ამხანაგებს:

1. რაჟდენ მელაძეს (ა/კ. ს. პ. სამმართველო), 2. კარაქაშ შავარშს, 3. მიშა მესროპოვს, 4. მანატოვი შაქირ-თუმანოვ-ამლიკს, 5. დომენტ ცხაკაიას, 6. კოლია ტინტიკოვს, 7. დათიკო ორაგველიძეს, 8. დათიკო გვაზავას, 9. ბესო შოგირაძეს, 10. მ. პავლეიკოს და 11. მუსაე-ლიანს.

კოლია ცხაკაია.

ამხ. ვანო სტურუას გამოწვევით რემედასის სასარგებლოდ შემომაქვს 5 მანეთი და ამავე მიზნით ვიწვევ შემდეგ ამხანაგებს:

1. გვასალიას, 2. კაკაბაძეს, 3. კალანდაძეს 4 მინდაძეს, 5. კოსტავას, 6. ვლ მანჯგალაძეს, 7. გერმანე ნაფეტვარიძეს, 8. გიორგი ნუცუბიძეს, 9. ამბრ. შალამ-ბერიძეს, 10. კოსტა ჩიჩუას, 11. ალექსი ტოფაძეს, 12. ტრიფონ ახოვაძეს, 13. ლავ. გვაზავას, 14. ლავრენტი ცანავას, 15. საშსონ კიკაჩიშვილს, 16. ვლ. პაპავას, 17. ალ. ნუცუბიძეს, 18. ყარამან მადრაძეს, 19. ვალიკო შენგელიას და 20. აკაკი თავბერიძეს.

ნესტორ გეგია.

ამხ. მიხა ჩოდრიშვილის, ვანო სტურუასა და სილ-თოდრიას გამოწვევით საერთაშორისო რევოლუციისათვის მებრძოლთა სასარგებლოდ შემომაქვს 5 მანეთი და ამავე მიზნით ვიწვევ შემდეგ ამხანაგებს:

1. მოსე ფარამაშვილს (სიღნაღის სამმართველოს 3. მგ. მდივანი), 2. გრიშა გაბისონიას (ზუგდიდის სამალმას-კომის თავ-რე), 3. მამანტი მიმინოშვილს (სენაკის სამ-ალმასკომის თავ-რეს მოადგილე), 4. იუსტინე გვასალიას (ქუთაისიდან, საოლქო პროკურორი), 5. ანდრო გახიევს (გორის სამაზრო მოსამართლე), 6. არჩილ გიორგაძეს (ცე-კას ინსტრუქტორი), 7. კაპიტონ მელიქაძეს (ცეკას ინ-სტრუქტორი), 8. ლავრენტი მორჩილაძეს (ტფილისის რაიკომის მდივანი), 9. ტინტიკოვს, 10. ვლადიმერ გაგ-ნიძეს (უზენაესა სასამართ. წევრი), 11. გავლოვს (უზე-ნაესი სასამართლოს წევრი), 12. პავლე ბიგვავას (სოხუ-მის პროფკავშირი) 13. ოლია ჩიჩუას (სენაკის სამ. ქალ-თა განყ. გამგე), 14. მიხა თურქიას (ფოთის საბაკო), 15. კოლია ენუქიძეს (ს. პ. სამმ. პროკურორი) 16. თომა ლუკავას (მიწადმოქმედების კომისარიატი), 17. მელენტი თოფურიას (მიწად-მოქმედების კომისარიატი), 18. იპო-ლიტე თოფურიას (ა. ლ. კ. კ. სენაკის სამკომის მდივანი), 19. პიმენი ჩარგაზიას (სენაკის პროფ-კავშირების თავ-

მჯდომარე), 20. ლავრენტი ჯავახიას (სენაკის ეპოს გამ-გეობის თავ-რე), 21. ბაგრატი გოგინავას (სენაკის ქალა-ქის აღმ სკომის თავ-რე), 22. ტაგიევს (ამიერ-კავკ სიის ცაკის მდივანი), 23. პროკოფი მეგრელიშვილს (საქ. ს. ს. რეს. სახალხო კომისაროა ს ბკოს საქმეთა მმართველი), 24. ალი-ტაგი-ზადეს (საქართ. საკანტროლო კომისია), 25. ნიკოლოზ ტიურანს (სენაკიდან), 26. ათანასე ჯავა-ხიას (სენაკის მაზრის ნოქალაქევის ეპოს თავ-რე), 27. კო-ლია აფხაზავას (ერთი მანეთით), 28. ზინო ბესელიას (ერთი მანეთით).

მაკარი ბეღია.

ამხ. ალ. ქოიავას გამოწვევით რევოლუციისათვის მებრძოლთა დასახმარებლად შემომაქვს 5 მან. და ჩემის მხრივ ვიწვევ შემდეგ ამხანაგებს:

1. ივანე პევცოვს, 2. ლეონ ელბაქიანს, 3. ბაგ-რატ მაჩაიძეს, 4. ალექსანდრე ჯიჯავაძეს, 5. ვართან ათოევს, 6. პიტოევს, 7. ბელიავსკიას, 8. ბიქტორ სიხარულიძეს, 9. ლადო აღლაძეს და 10. ვანო პო-ლოსოვს.

მოსე მარკმანი.

ამხ. ჭ. იმედაძის გამოწვევით კაპიტალის ტყვეების სასარგებლოდ შემომაქვს, 5 მანეთი და ვიწვევ შემდეგ ამხანაგებს:

1. ამხ. ექიმ ა. ნ. საბაევს, 2. ს. ქ. ტახტაჯანს, 3. ა. დ. ხარატიანს, 4. ხ. კ. ხიტმალიდს, 5. ა. ა. თუ-მანოვს, 6. ხ. მ. ბეთანელს, 7. ტ. ი. მემელიანს, 8. ე. გ. წულუკიძეს, 9. ი. მ. პაპისოვს, 10. პ. გ. გიგინეიშვილს, 11. ხუსნი ზოიძეს, 12. ხარლამპე ჭინჭარაძეს, 13. პარ-მენ ცხოიძეს, 14. გრიგოლ ბრელიძეს, 15. გრიგოლ მი-როტაძეს, 16. იუსუფ მახარაძეს, 17. ზაქარიაძეს, 18. ბოჭორიშვილს, 19. ბუაძეს, 20. კუტუბიძეს, 21. ცხომე-ლიძეს, 22. ფალავას, 23. იანუნკევიჩს, და 24. გოგიავას.

ნ. კუნჭულია.

რემედასის სრულიად საქართველოს ცენტრალურ კომიტეტის თანამშრომელთა გამოწვევით კაპიტალისტურ ქვეყნების ციხეებში მოქცეულ პოლიტ პატიპრების სასარ-გებლოდ შემომაქვს 5 მანეთი და ვაწვევ შემდეგ ამხანა-გებს.

1. ამხ. ა. მხეიძეს, 2. ე. ჩხარტიშვილს, 3. ზულბსტს 4. ი. ხულაბერიძეს, 5. ს. ზაქარაძეს, 6. ზ. ლორთქი-ფანიძეს, 7. ი. ბოლქვაძეს, 8. ქიქავას, 9. მ. ტეპენჩი-კიევს, და 10. ზაქარია ბერიძეს.

მოედინ სურმანიძე.

გამომცემელი: რემედასის საქ. ც. კ.

რედაქტორი: სარედაქციო კოლეგია.

რემედას-ის საქ. ცენტ. კომიტეტის გამოცემლობა

ტფილისი ლენინის ქ. № 29, ტელეფონი 9-78.

გეგმა ხელის მოწერა ჟურნალ რემედას-ში

1928 წ. განმავლობაში გა-

მოცემული იქნება

12 ნომერი

ჟურნალ „რემედას“-ი რემედასის საქ. ცენტ. კომიტ. ყოველთვიური

მასიური ორგანოა

(გამოცემის წელი მეხუთე)

ჟურნალ „რემედას“-ი უმთავრეს ყურადღებას აქცევს კაპიტალისტურ ქვეყნების ციხე-ებში მოქცეულ პოლიტ-პატიმარების ყოფა-ცხოვრებას, თეთრი ტერორისა და კლასიური იუსტიციის აღვირახსნილობას, მშრომელთა ფართე მასების ინტერნაციონალურად აღზრდას, როგორც საბჭოთა კავშირის ორგ. ისე უცხოეთის სექციებისა და ძმური ორგანიზაციების მოღვაწეობას, ჟურნალში აგრეთვე საკმაოდ ადგილი ეთმობა ლიტერატურასაც.

ხელის მოწერის პირობები:

ერთი წლით — 2 მან. 50 კ.

სამი თვით — 70 კ.

ექვსი თვით — 1 მან. 30 კ.

ერთი თვით — 25 კ.

დაკვეთის ნიშნები

რემედასის გამოცემლობას

ტფილისი, ლენინის ქუჩა № 29

გიგზავნით რა ამასთანავე სრულ თანხას ხელის მოწერისას გთხოვთ ჩარიცხოთ

ორგანიზაცია (უჯრელი) ჟურნალ „რემედას“-ის ხელის მომწერლად

თვით, ქვემო აღნიშნულ მისამართით:

1. საფოსტო განყოფილება

ქალაქი, სოფელი

2. ვის

3. დრო: 1928 წ. 1-ლ

1928 წ. 1-ლ

4. რაოდენობა

ხელმოწერა

(დაკვეთა შეიძლება ფოსტითაც)

ყოველი შეგნებული მუშა, გლეხი, კომკავშირელი, მშრომელი ქალი და საბჭოთა მოქალაქე უნდა გახდეს ჟურნალ „რემედას“-ის ხელის მომწერი.

ჟურნალ „რემედას“-ის ხელის მოწერის ჩატარება ერთ-ერთი პრაქტიკული ამოცანაა რემედასის ორგანიზაციებისა და უჯრედებისათვის.

ყოველი თვის დასაწყისში გამორკვეული უნდა იქნეს რამდენი ხელის მომწერი ყავს ჩვენს ჟურნალს რემედასის ამა, თუ იმ უჯრედში, ან ორგანიზაციაში. აცნობეთ რემედასის საქ. ცენტრ. კომიტეტის გამომცემლობას, როგორ ვრცელდება ჟურნალ რემედასი.

ფასი 25 კპ.

